Lietas Nr. A420357913
Lietas arhīva Nr. AA43-0108-16/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 3.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga,
tiesneses K.Krastiņa un D.Makarova,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Lita" pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/ un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvim /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Lita" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2013.gada 27.marta lēmuma Nr.22.9/L-8634 atcelšanu, sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Lita" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 20.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – dienests) Nodokļu kontroles pārvaldes Datu atbilstības pārbaužu daļas galvenā nodokļu inspektore pieteicējai SIA „Lita" veica datu atbilstības pārbaudi par 2009.gada decembri un 2010.gada aprīli.

Ar dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes Datu atbilstības pārbaužu daļas vadītājas 2013.gada 18.janvāra lēmumu Nr.23.30/1175 (turpmāk – sākotnējais lēmums) pieteicējai papildus nomaksai budžetā noteikts pievienotās vērtības nodoklis 2772 latu un nokavējuma nauda 1348,58 latu apmērā, kā arī samazināts nepamatoti palielinātais no budžeta atmaksājamais pievienotās vērtības nodoklis par 2649,81 latiem.

[2] Ar dienesta ģenerāldirektores 2013.gada 27.marta lēmumu Nr.22.9/L-8634 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Pārsūdzētajā lēmumā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[2.1] Pieteicējas deklarētie darījumi ar SIA „Merona" un SIA „DKZ" faktiski nav notikuši, tādēļ nav izpildīts viens no priekšnoteikumiem priekšnodokļa atskaitījumu veikšanai, proti, prece un pakalpojumi nav saņemti no rēķinos norādītās apliekamās personas.

[2.2] SIA „DKZ" un SIA „Merona" rekvizīti izmantoti faktiski neesošu darījumu noformēšanā, un pieteicēja nav saņēmusi pakalpojumus un preci no konkrētajos rēķinos norādītajiem darījumu partneriem.

[2.3] SIA „DKZ" vārdā noformētais 2009.gada 7.decembra rēķins Nr.134/2009 un SIA „Merona" vārdā noformētais 2010.gada 21.aprīļa rēķins Nr.ME04-100 satur nepatiesu informāciju, tāpēc likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta izpratnē tie nav atzīstami par grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros, kā arī par nodokļa rēķiniem priekšnodokļa atskaitīšanai saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu.

[2.4] Tā kā pieteicēja dienestam līdz 2012.gada 2.novembrim neiesniedza precizētas 2009.gada decembra un 2010.gada aprīļa pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas vai pamatotu rakstisku izskaidrojumu par neatbilstību iemesliem, tad dienests datu atbilstības pārbaudē, pamatojoties uz likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu, ierobežoja pieteicējas tiesības 2009.gada decembrī un 2010.gada aprīlī veikt priekšnodokļa atskaitījumus 5421,81 latu apmērā par deklarētajiem darījumiem ar SIA „DKZ" un SIA „Merona".

Tādējādi dienests saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 5.[1]daļu un 29.panta otro daļu pieteicējai papildus nomaksai budžetā aprēķināja pievienotās vērtības nodokli un nokavējuma naudu, kā arī samazināja nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli.

[3] Administratīvajā rajona tiesā 2013.gada 30.aprīlī saņemts pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā norādīts, ka dienests nepamatoti uzskata, ka darījumi ar SIA „DKZ" un SIA „Merona" faktiski nav notikuši. Pieteicēja ir nodokļa maksātāja Padomes 1977.gada 17.maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami

dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (turpmāk - Sestā direktīva) izpratnē, pieteicēja ir saņēmusi preces un pakalpojumus, un tie ir izmantoti pieteicējas ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo darījumu vajadzībām. Pieteicējas darījumu partneri SIA „Merona" un SIA „DKZ" bija reģistrēti kā nodokļu maksātāji. Slēdzot darījumu un aprēķinot nodokļus, pieteicēja ir veikusi visas nepieciešamās darbības, ko no tās saprātīgi varētu pieprasīt. Pieteicējas veiktās darbības atbilst gan likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.pantam, gan likuma „Par grāmatvedību" 2. un 7.pantam, gan Gada pārskatu likuma 4.panta trešajai daļai, 22.panta pirmajai daļai un 25.panta pirmās daļas 4. un 8.punktam, kā arī Civillikuma prasībām.

[4] Administratīvajā rajona tiesā saņemts dienesta (turpmāk arī – atbildētājs) paskaidrojums, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto pamatojumu.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 20.marta spriedumu pieteikums noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Pieteicēja 2009.gada decembrī priekšnodoklī ir atskaitījusi pievienotās vērtības nodokli 2649,81 latus saskaņā ar SIA „DKZ" vārdā noformēto 2009.gada 7.decembra rēķinu Nr.134/2009, bet 2010.gada aprīlī priekšnodoklī ir atskaitījusi 2772 latus saskaņā ar SIA „Merona" vārdā noformēto 2010.gada 21.aprīļa rēķinu Nr.ME04-100.

Lietā ir izšķirams jautājums, vai dienests pamatoti liedza pieteicējai veikt priekšnodokļa atskaitījumus, pamatojoties uz SIA „Merona" un SIA „DKZ" vārdā izrakstītajiem rēķiniem.

[5.2] Piemērojot likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" (*spēkā līdz 2012.gada 31.decembrim*) 1.panta 9.punktu un 10.panta pirmās daļas 1.punktu, kā arī izmantojot sistēmiskās tulkošanas metodi, jāsecina, ka priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības balstās uz preču un pakalpojumu faktisku saņemšanu no nodokļa rēķinā norādītās ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas. Uz šādu tiesību normu interpretāciju norādījis arī Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (turpmāk - Augstākā tiesa) nodokļu lietu praksē (*sk., piem., lietas Nr.SKA-85/2004, Nr.SKA-205/2004, Nr.SKA-23/2005, Nr.SKA-28/2005, Nr.SKA-214/2005, Nr.SKA-233/2005*).

Atbilstoši administratīvo tiesu judikatūrai formāla likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta prasību izpilde vēl nedod pamatu uzskatīt, ka darījums ir noticis un attiecīgais nodokļu maksātājs tāpēc ir tiesīgs atskaitīt priekšnodokli, proti, reāli ir jāpastāv šādiem priekšnoteikumiem: 1) persona ir reģistrēta dienestā kā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā persona; 2) tā saņēmusi un preču piegādes gadījumā samaksājusi pievienotās vērtības nodokļa rēķinu; 3) pakalpojums vai preces saņemti no citas ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta dienestā; 4) saņemtās preces vai pakalpojums tiek izmantoti savu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar pievienotās vērtības nodokli apliekama prece vai pakalpojums (*sk. Augstākās tiesas 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-296/2007 12.punktu, 2007.gada 12.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-125 9.punktu, 2006.gada 17.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-14 12.punktu, 2005.gada 25.oktobra sprieduma lietā Nr.SKA-303 10.punktu*). Lai izmantotu priekšnodokļa atskaitīšanas tiesības, obligāti ir jāpastāv visiem minētajiem priekšnoteikumiem, tai skaitā precei vai pakalpojumam jābūt reāli saņemtam.

[5.3] No lietas materiāliem attiecībā uz darījumiem ar SIA „Merona" tiesa konstatēja turpmāk norādīto.

[5.3.1] Dienests datu atbilstības pārbaudē, konstatējot, ka pieteicējas deklarētā darījuma partnera SIA „Merona" amatpersona /pers. C/ noliedz saimnieciskās darbības veikšanu SIA „Merona" vārdā, 2012.gada 24.septembrī sagatavoja pieteicējai vēstuli ar pieprasījumu ne vēlāk kā līdz 2012.gada 2.novembrim iesniegt pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas precizējumu vai pamatotu izskaidrojumu par konstatētajām neatbilstībām (*lietas 48.lapa*).

[5.3.2] Dienests tiesai iesniedzis Finanšu policijas pārvaldes vēstuli, ar kuru dienesta Nodokļu pārvalde tiek informēta par iepriekš minēto (*lietas 71.lapa, ierobežotas pieejamības informācija*), kā arī liecinieces /pers. C/ nopratināšanas protokolus kopā ar citiem dokumentiem (*lietas 88. - 92.lapa; 103. - 107.lapa, ierobežotas pieejamības informācija*).

[5.3.3] Pieteicējas valdes priekšsēdētājs 2012.gada 1.novembrī iesniedza dienestam paskaidrojumu, kurā par darījumu ar SIA „Merona" norādīja, ka SIA „Merona" amatpersona – valdes locekle /pers. C/ sniedz nepatiesu informāciju. Pieteicējas valdes priekšsēdētājs dienestam izklāstīja apstākļus, kādos saņemts SIA „Merona" komercpiedāvājums, kā notikusi vienošanās ar SIA „Merona" un kā notikusi akmeņogļu piegāde. Vienlaikus pieteicējas valdes priekšsēdētājs paskaidroja, ka divu mēnešu laikā pēc iegādes pieteicēja pārdeva no SIA „Merona" piegādātās akmeņogles tālāk saviem klientiem. Visus nodokļus pieteicēja ir nomaksājusi. (..) (*lietas 40.lapa*).

[5.3.4] Kopā ar paskaidrojumu, pamatojot darījumu ar SIA „Merona", pieteicējas amatpersona iesniedza dienestam pieteicējas sagatavotos pieprasījumus komercsabiedrībām SIA „Brikos" (Nr.1-5.3/26.1), SIA „LATC" (Nr.1-5.3/26.2), SIA „Baltijos Anglis" (Nr.1-5.3/26.3) un SIA „Akvarius" (Nr.1-5.3/26.4) ar lūgumu sagatavot komercpiedāvājumu par D frakcijas akmeņoglēm ar piegādi līdz Ventspils stacijai, plānotais apjoms 350 tonnas (*lietas 42. - 43.,62., 64.lapa*), SIA „Brikos", SIA „Akvarius", SIA „Baltijos Anglis" un SIA „Merona" komercpiedāvājumus (*lietas 44. - 45.1, 63., 65.lapa*) un SIA „Merona" vārdā izsniegtu 2010.gada 21.aprīļa rēķinu Nr.ME04-100 par 400 tonnu D markas akmeņogļu piegādi par 15 972 latiem, tai skaitā pievienotās vērtības nodoklis 21 % 2772 lati (*lietas 46.lapa*).

[5.3.5] Pēc tiesas pieprasījuma iesniegt tiesā pierādījumus par D markas akmeņogļu atlikumu uz 2010.gada 1.janvāri, par D markas akmeņogļu atlikumu uz 2010.gada 31.decembri, par D markas akmeņogļu piegādes darījumiem, piegādātājiem un kopējo D markas akmeņogļu piegādes apjomu 2010.gadā, par D markas akmeņogļu realizācijas darījumiem, pircējiem un par kopējo D markas akmeņogļu realizācijas apjomu 2010.gadā pieteicēja tiesā iesniedza dokumentus uz 36 lapām, tostarp: 1) 2010.gada 10.jūnija aktu Nr.1 par akmeņogļu ņemšanu uzskaitē, kurā fiksēts, ka pēc akmeņogļu izkraušanas no dzelzceļa vagoniem starp dzelzceļa sliežu ceļiem palikušas nelikvīdas akmeņogles 21,30 tonnas, kuras komercdirektorei uzdots ņemt

savā materiālajā atbildībā un grāmatvedībai uzdots ņemt ārpus bilances uzskaitē un kontrolēt to norakstīšanu (*lietas 146.lapa*); 2) atskaiti par D markas akmeņoglēm par laika periodu no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim, no kuras redzams, ka D markas akmeņogļu atlikums uz 2009.gada 31.decembrī ir 0 tonnas; vienīgais akmeņogļu piegādātājs 2010.gadā ir SIA „Merona", kura piegādājusi akmeņogles, pamatojoties uz strīdus rēķinu, pārējo akmeņogļu apjomu sastāda ar aktu Nr.1 fiksētās akmeņogles; ka akmeņogles pārdotas SIA „Garvards" 2010.gada 26.aprīlī u n 2010.gada 22.jūnijā; ka D markas akmeņogļu atlikums uz 2010.gada 31.decembrī ir 0 (*lietas 147.lapa*); 3) 2010.gada 26.aprīļa un 22.jūnija rēķinus Nr.LI 000022 un Nr.000038 par D markas akmeņogļu realizāciju SIA „Garvards", attiecīgi, 186,6 tonnu un 234,7 tonnu apjomā (*lietas 148. - 149.lapa*); 4) SIA „Garvards" atbildes vēstuli uz pieteicējas 2013.gada 11.decembra pieprasījumu, kurā norādīts, ka no pieteicējas iegādātās akmeņogles pārdotas SIA „Akvarius", bet SIA „Akvarius" šīs akmeņogles ir piegādājusi pašvaldības SIA „Pārventas siltums" Ventspils katlu māju apkurināšanai (*lietas 150.lapa*).

[5.3.6] Saistībā ar SIA „Merona" vārdā noformēto rēķinu liecību tiesas sēdē sniedza pieteicējas /amats//pers. D/. /pers. D/ liecināja, ka, būdama pieteicējas /amats/, vairākiem uzņēmumiem nosūtījusi pieprasījumus par cenām, par kādām tie var piegādāt pieteicējai ogles. Pa faksu saņemtas atbildes, tostarp no SIA „Merona". SIA „Merona" piedāvājums bijis izdevīgākais. Pēc tam piezvanījusi sieviete, kas stādījusies priekšā kā /vārds/, piedāvājusi satikties, lai parādītu ogles, teikusi, ka brauc uz Ventspili un atvedīs sev līdzi ogļu paraugus. Abas tikušās laukumā. Ogļu izmēri bijuši piemēroti, un /pers. D/ ar sievieti vienojušās, ka ogles tiks atvestas. To, ka lieciniece sarunājās un tikās ar SIA „Merona" amatpersonu, lieciniece zina no tā, ka sieviete, vārdā /vārds/, stādījās priekšā kā šīs firmas pārstāve. Ogles 400 tonnas transportētas ar mašīnu „Scania", ar piekabi 18 kravās – 16 mazākas kravnesības, divas – lielākas. Ogles vienkārši atvestas un pieteicējas struktūrvienībā – laukumā Kurzemes ielā, Ventspilī – izkrautas. Sievieti, vārdā /vārds/, pieteicēja redzējusi trīs reizes – pirmo reizi, kad atveda paraugu, otro - kad sāka braukt mašīnas, trešo – kad tika parakstīts rēķins. Rēķins parakstīts tikai pēc pēdējās kravas izgāšanas laukumā. Neko citu, izņemot izdevīgākā piedāvājuma atrašanu, ogļu kvalitātes pārbaudi, kravu sagaidīšanu un rēķina parakstīšanu, lieciniece neesot darījusi.

Atbildot uz jautājumu par līguma formu, lieciniece liecināja, ka dažkārt tiek slēgti rakstveida līgumi, bet šajā gadījumā lieta bijusi ļoti steidzama, steidzami bijis jāatrod ogles. Tas bijis vienreizējs darījums, tāpēc līguma nebija. Pēc tam lieciniecei bijis pienākums šo kravu pārdot. Ne gluži jāmeklē pircējs, jo dažreiz pircēji meklē kravas. Krava laukumā nogulējusi vairākus mēnešus, bet pēc tam viss apjoms pārdots SIA „Garvards". Vienā reizē vai vairākās, lieciniece neatceras. Kā pārdošana tika noformēta – ar vienu vai vairākiem rēķiniem - lieciniece neatceras.

[5.4] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA „Merona" konstatēja un secināja turpmāko.

[5.4.1] SIA „Merona" vārdā izrakstīto rēķinu saskaņā ar paraksta atšifrējumu parakstījusi /pers. C/, kura pēc Uzņēmumu reģistra informācijas sistēmas datiem laika posmā no 2010.gada 12.februāra ir vienīgā SIA „Merona" amatpersona (valdes locekle). Tomēr, kā konstatējams no lietas materiāliem, gan 2010.gada 15.jūnijā, sniedzot liecības Finanšu policijā (*lietas 88. - 92.lapa, tulkojums 103. - 107.lapa, ierobežotas pieejamības informācija*), gan 7.jūlija paskaidrojumā (*sk. informāciju lietas 48.lapas otra puse*) /pers. C/ noliegusi saimnieciskās darbības veikšanu SIA „Merona" vārdā un par šīs komercsabiedrības veikto saimniecisko darbību nezina.

Saskaņā ar Komerclikuma 221.panta pirmo daļu valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību. Civillikuma 1404.pants noteic, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma. Savukārt Civillikuma 1410.panta otrā daļa noteic, ka juridiskas personas taisa tiesiskos darījumus caur saviem likumīgajiem pārstāvjiem. Līdz ar to par tiesiski noslēgtu darījumu var atzīt tikai tādu darījumu, kas noslēgts ar komercsabiedrības amatpersonas vai tās pilnvarotās personas noteikti izteiktu gribu. Ja komercsabiedrības amatpersona noliedz, ka būtu veikusi saimniecisko darbību, nav iespējams, ka šī komercsabiedrība veikusi tiesisku darījumu savā vārdā.

Saskaņā ar pastāvīgo tiesu praksi gan rakstveida paskaidrojumi, gan liecības ir izmantojami, lai apliecinātu, ka darījuma partneris nav sniedzis pakalpojumu, par ko izrakstīts rēķins. Konkrētajā gadījumā SIA „Merona" vienīgā amatpersona /pers. C/ ir noliegusi saimnieciskās darbības veikšanu komercsabiedrībā. Tādējādi dienests pamatoti minētās amatpersonas sniegto liecību ir atzinis par pierādījumu, kas liecina par SIA „Merona" vārdā izrakstītajās pavadzīmēs norādīto darījumu faktisko neesību, jo nav bijusi vienīgās amatpersonas griba noslēgt darījumus, tostarp arī darījumus ar pieteicēju.

[5.4.2] Administratīvo tiesu judikatūrā ir atzīts, ka no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.pantā noteiktās nodokļu administrācijas kompetences kontrolēt nodokļu aprēķināšanas un maksāšanas pareizību izriet dienesta pienākums šaubu gadījumā noskaidrot rēķinā norādītās informācijas atbilstību faktiski notikušam darījumam (*sal. sk. Augstākās tiesas 2005.gada 30.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-213/2005 12.punktu*). Vērā ņemami arī pierādījumi, kas attiecas uz tiešo darījumu partneru tālākiem darījumiem ar citiem sadarbības partneriem tiktāl, ciktāl tas saistīts ar sniegtajiem pakalpojumiem vai iegādātajām precēm. Šādā gadījumā tālākie darījumi ļauj izsecināt, vai tiešie darījumu partneri varēja vai nevarēja sniegt attiecīgos pakalpojumus, vai piegādāt preces. Jāvērtē gan pierādījumi, kas attiecas uz darījumiem ar tiešo darījumu partneri, gan pierādījumi, kas attiecas uz tālākajiem darījumiem ar citiem partneriem. Turklāt šie pierādījumi ir jāvērtē savstarpējā kopsakarā (*sk. Augstākās tiesas 2010.gada 5.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-343/2010 8.punktu*).

Konstatējot, ka SIA „Merona" vienīgā amatpersona noliegusi darījumus ar pieteicēju, dienests pamatoti vērtējis gan SIA „Merona" spēju veikt pieteicējas deklarēto darījumu, gan arī pašu šo darījumu. Šajā vērtēšanas procesā dienests konstatējis, ka SIA „Merona" darbības veids ir apģērbu mazumtirdzniecība specializētajos veikalos, tādējādi tā neatbilst rēķinā uzrādītajai darījumu būtībai (akmeņogļu tirdzniecībai); tā savā reģistrētajā juridiskajā adresē nav sasniedzama; struktūrvienības dienestā nav reģistrētas, līdz ar to komercsabiedrība nav deklarējusi reālu saimnieciskās darbības veikšanas vietu; dienestam iesniegtajos ziņojumos par valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām no darba

ņēmēju darba ienākumiem, iedzīvotāju ienākuma nodokli un uzņēmējdarbības riska valsts nodevu pārskata mēnesī (turpmāk – ziņojumi par iemaksām) SIA „Merona" 2010.gada aprīlī deklarējusi četrus darba ņēmējus, t.sk. valdes locekli /pers. C/, kura noliedza saimnieciskās darbības veikšanu komercsabiedrībā; gada pārskatus par 2009. un 2010.gadu SIA „Merona" nav iesniegusi, pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas 2010.gadā nav iesniegusi; 2010.gada 19.augustā sakarā ar dokumentu neiesniegšanu pievienotās vērtības nodokļa aprēķinu pārbaudei vai pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju neiesniegšanu SIA „Merona" izslēgta no dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra.

SIA „Merona" vārdā noformētajā rēķinā kā pārvadātājs norādīta SIA „Merona". Tādēļ dienests nolūkā pārliecināties, vai informācija rēķinā ir patiesa, pamatoti vērtējis arī to, vai SIA „Merona" ir tādi resursi, lai kravu pārvadājumus veiktu. Tā kā SIA „Merona" īpašumā vai turējumā reģistrētu transportlīdzekļu nav, dienests pamatoti atzinis, ka SIA „Merona" pati ar savu transportu akmeņogļu piegādi pieteicējai veikt nevarēja, un tādējādi rēķina ieraksts par pārvadātāju ir faktiskajiem apstākļiem neatbilstošs. Savukārt, tā kā pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas SIA „Merona" nav iesniegusi, tādējādi nedeklarējot ne darījumus ar pieteicēju, ne ar citām komercsabiedrībām, tostarp, lai nodrošinātu strīdus rēķinos norādītā apjoma akmeņoglu pārvadājumus, lietā nav pierādījumu par to, ka SIA „Merona" būtu materiāltehniskie resursi strīdus darījuma veikšanai.

Tādējādi lietā konstatēto apstākļu kopums apstiprina, ka SIA „Merona" reālu saimniecisko darbību nav veikusi un tās rekvizīti ir izmantoti nenotikuša darījuma noformēšanā.

[5.4.3] Apstāklis, ka rēķinā nav norādīts vismaz transportlīdzekļa reģistrācijas numurs vai transportlīdzekļa vadītājs, kā arī pieteicēja paskaidrojumos un lieciniece /pers. D/, kura atbilstoši pieteicējas norādītajam bijusi persona, kura tieši piedalījusies darījumā, nav spējusi norādīt neko vairāk kā vien vispārīgu un neidentificējamu informāciju par to, ka akmeņogles piegādātas ar lielām kravas automašīnām Scania, ar piekabi, liedz iespēju veikt jebkādas darbības, lai, pārbaudot informāciju, pārliecinātos par darījuma faktisko esību.

[5.4.4] Izvērtējot liecinieces /pers. D/ sniegto liecību, tiesa atzina, ka tā neapliecina, ka SIA „Merona" vārdā komercpiedāvājumu pieteicējai sūtīja tieši SIA „Merona", ka persona, kura uzdevās par Veru, būtu SIA „Merona" amatpersona /pers. C/, un ka tādējādi akmeņogles pieteicējai piegādāja tieši SIA „Merona".

Turklāt, neraugoties uz to, ka tiesvedības gaitā pieteicēja lietā iesniegusi atskaiti par D markas akmeņoglēm (*lietas 147.lapa*) un rēķinus, kas it kā apliecina atskaitē norādīto akmeņogļu tālākpārdošanas faktu SIA „Garvards", liecinieces /pers. D/ pretrunīgo liecību dēļ ir apšaubāms arī pats akmeņogļu piegādes fakts kā tāds. Pamatu apšaubīt pieteicējas /amats/ /pers. D/ liecību patiesumu tiesai dod viņas liecinātais, ka lieta bijusi ļoti steidzama - steidzami bijis jāatrod ogles, un tādējādi rakstveida līgums par darījumu netika slēgts, kas principā apstiprinās ar pieteicējas iesniegtajiem dokumentiem - SIA „Garvards" 2010.gada 26.aprīlī izsniegto rēķinu par 186,6 tonnu D markas akmeņogļu piegādi (*lietas 148.lapa*), kurā kā rēķina izsniedzējs atbilstoši paraksta atšifrējumam norādīta /pers. D/, bet tai pat laikā ir pilnīgā pretrunā /pers. D/ liecībām par to, ka ogles pēc iegādes vairākus mēnešus tika uzglabātas pieteicējas struktūrvienībā, bet pēc tam SIA „Garvards" pārdots viss apjoms kopā. Tādēļ /pers. C/ liecībām un paskaidrojumam, sniegtiem Finanšu policijas pārvaldē, tiesa izskatāmajā lietā piešķīra lielāku ticamību, kā /pers. D/ sniegtajām liecībām.

[5.4.5] Apkopojot [5.4.1] – [5.4.4] punktā konstatētos apstākļus un novērtējot tos kopsakarā, tiesa secināja, ka SIA „Merona" vārdā noformētajā rēķinā norādītās preces pieteicējai nevarēja piegādāt un piegādi nodrošināt SIA „Merona". Savukārt pieteicēja nav nodrošinājusi tādu pierādījumu iesniegšanu, kas apliecinātu akmeņogļu piegādes darījumu ar SIA „Merona", un nav norādījusi uz apstākļiem, kurus pārbaudot varētu gūt apstiprinājumu par šī darījuma faktisko esību.

Noformētie dokumenti - atskaite par D markas akmeņoglēm no 2010.gada 1.janvāra līdz 2010.gada 31.decembrim (*lietas 147.lapa*) un rēķini par D markas akmeņogļu realizāciju SIA „Garvards" (*lietas 148. - 149.lapa*) liecina tikai par to, ka pieteicējai bijušas akmeņogles, ko realizēt, bet neapliecina šo preču izcelsmi, proti, to, ka tālāk realizētās akmeņogles pieteicējai piegādājusi SIA „Merona". Tādējādi dienests pamatoti atzinis, ka pieteicēja atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.pantam nav pierādījusi paskaidrojumos norādīto, ka ir saņēmusi preces no SIA „Merona".

[5.4.6] Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 6.jūlija spriedumā apvienotajās lietās Nr.C-439/04 un Nr.C-440/04 *„Axel Kittel pret Etat Belge un Etat Belge pret Recolta Recycling SPRL"* ir atzīts, ka uzņēmējiem, kas dara visu, ko no tiem saprātīgi varētu pieprasīt, lai nodrošinātu, ka to darījumi neveido daļu no shēmas, kurās ietilpst pievienotās vērtības nodokļa vai kādas citas krāpšanas darījums, ir jāvar paļauties uz šo darījumu likumību, neriskējot zaudēt savas tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli. Nodokļa maksātāja, kas veic darījumus, tiesības atskaitīt priekšnodoklī samaksāto pievienotās vērtības nodokli nevar ietekmēt arī tas, ka piegādes shēmā, kurā ietilpst šie darījumi, cits darījums, kas, nodokļa maksātājam par to neko nezinot, ticis veikts pirms vai pēc nodokļa maksātāja veiktā darījuma, ir saistīts ar pievienotās vērtības nodokļa izkrāpšanu. Turpretim nodokļa maksātājs, kurš zināja vai kuram bija jāzina, ka, slēdzot darījumu, tas piedalās ar krāpšanos ar pievienotās vērtības nodokli saistītā darbībā, ir krāpšanās dalībnieks, turklāt neatkarīgi no tā, vai viņš gūst labumu vai nē. Šādos gadījumos atskaitīšanas tiesību izmantošana ir atsakāma. Savukārt 2013.gada 28.februāra rīkojumā, kas izdots prejudiciālajā lietā Nr.C-563/11, Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi, ka cīņa pret krāpšanu nodokļu jomā, izvairīšanos no nodokļu maksāšanas un iespējamo ļaunprātīgo rīcību ir ar Sesto direktīvu atzīts un ar to iedrošināts mērķis, un individuāli nevar krāpnieciski vai ļaunprātīgi atsaukties uz Savienības tiesību normām. Tādējādi valsts iestādēm un tiesām ir jāatsaka tiesības uz atskaitīšanu, ja ir konstatēts, ievērojot objektīvus elementus, ka šīs tiesības ir izvirzītas krāpnieciski vai ļaunprātīgi (*sk. rīkojuma 36. un 37.punktu*).

Savukārt Augstākā tiesa ir norādījusi, ka, izvērtējot pārbaudē konstatētos faktiskos apstākļus, katrs no darījumu faktiskās neesības pierādījumiem atsevišķi var būt arī apstrīdams no nodokļu maksātāja viedokļa, bet, izvērtējot situāciju kopumā, gandrīz neiespējama ir visu šo apstākļu nejauša sakritība. Tātad tie kopumā liecina par to, ka darījumi faktiski nav

notikuši (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 31.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-250/2012 6.punktu*).

Lietā konstatētie faktiskie apstākļi to kopumā liecina par to, ka konkrētajā gadījumā ir veikta tikai dokumentu formāla noformēšana par faktiski neesošu darījumu. No lietas materiāliem ir secināms, ka SIA ,,Merona" vārdā noformētajā rēķinā norādītā informācija neatbilst lietas faktiskajiem apstākļiem un SIA ,,Merona" rekvizīti izmantoti faktiski neesoša darījuma noformēšanā. Tas, ka pieteicējas komercsabiedrības valdes priekšsēdētājs paskaidro, ka prece vesta no Lietuvas, un SIA „Merona" darbojusies kā starpnieks, kā ienākumu saņemot starpību starp iegādāto un pārdoto preci, neapliecinās ar lietā esošajiem materiāliem, taču tas, ka pieteicēja šādu informāciju sniedz, ir iemesls, lai uzskatītu, ka pieteicējas rīcībā ir plašāks informācijas apjoms nekā tas, kas nodots dienestam. Minētais kopsakarā ar lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, tai skaitā preces ievērojami zemāko cenu salīdzinājumā ar citiem piedāvājumiem, kā arī pretrunas liecinieces /pers. D/ liecībās, tiesas ieskatā, liecina par precīzu koordināciju darījumu noformēšanā, ieskaitot tālākpārdošanas darījumu, ko ir iespējams panākt ar iesaistīto dalībnieku iepriekšēju saskaņotu darbību. Tiesa uzskatīja, ka tāda nejauša apstākļu sakritība, par ko liecina viss lietā iegūtais pierādījumu kopums, nav iespējama. Tādējādi tiesa uzskatīja, ka pieteicēja zināja, ka, noformējot darījumu ar SIA ,,Merona", tā ir piedalījusies ar pievienotās vērtības nodokli krāpšanos saistītā darbībā. Līdz ar to konkrētajā gadījumā ir konstatējama ieinteresētība darījumus noformēt tādā veidā, lai pieteicēja iegūtu finansiālas priekšrocības no kopējās pievienotās vērtības nodokļa sistēmas.

Turklāt jāņem vērā Eiropas Savienības Tiesas 2013.gada 28.februāra rīkojumā, kas izdots prejudiciālajā lietā Nr.C-563/11, norādītais, ka gadījumā, ja ir norādes, kas pieļauj aizdomas par nelikumību vai krāpšanas esamību, informētam tirgus dalībniekam varētu atbilstoši lietas apstākļiem noteikt pienākumu noskaidrot informāciju par citu tirgus dalībnieku, no kura viņš iecerējis pirkt preces vai pakalpojumus, lai pārliecinātos par viņa uzticību (*sk. rīkojuma 40.punktu*). Proti, Eiropas Savienības Tiesa ir norādījusi uz nepieciešamību konstatēt arī pietiekamu rūpību nodokļu maksātāja darījuma partnera izvēlē, kas būtu atbilstoša informētam tirgus dalībniekam. Tikai tad, ja secināms, ka rūpība ir bijusi atbilstoša informēta tirgus dalībnieka rīcībai, nodokļu maksātājam ir tiesības uz pievienotās vērtības nodokļa atskaitīšanu.

Tā kā pieteicējai prece tika piedāvāta par cenu, kas ir gandrīz divreiz zemāka, nekā vidējā D markas akmeņogļu cena atbilstoši pieteicējai piesūtītajiem piedāvājumiem, tā kā pieteicēja zināja, ka prece tiek ievesta no Lietuvas, un tā kā pieteicējai, ņemot vērā publiskajos reģistros pieejamo informāciju, bija jāzina, ka SIA „Merona" darbības veids nav saistīts ar akmeņogļu biznesu, tiesa uzskatīja, ka pieteicējai, paredzot iespēju slēgt darījumus ar SIA „Merona", bija nepieciešams iegūt informētam tirgus dalībniekam atbilstošu papildu informāciju.

Tādējādi tiesa atzina, ka dienests pamatoti un atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem ierobežojis pieteicējas tiesības 2010.gada aprīlī veikt priekšnodokļa atskaitījumus 2772 latu apmērā par deklarēto darījumu ar SIA „Merona".

[5.5] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA „DKZ" konstatēja un secināja turpmāko.

[5.5.1] Tā kā /pers. E/ nebija uzņēmuma amatpersona aktā par 2009.gada darbiem norādītajā pakalpojumu sniegšanas periodā, akts par 2009.gada darbiem nav atzīstams par pakalpojuma izmaksu un paša pakalpojuma izpildes apliecinājumu.

[5.5.2] Lietā atrodas pretrunīgi pierādījumi – no vienas puses /pers. F/ paskaidrojums un Finanšu policijas sagatavotā informācija, kas pamatota ar šiem paskaidrojumiem, kuros /pers. F/ noliedz savu saistību ar SIA „DKZ", bet no otras puses - /pers. G/ liecības, no kurām izriet, ka gan /pers. F/, gan /pers. G/ bijušas SIA „DKZ" amatpersonas, abas kopā strādājušas, tikai darbības sfēras abām bijušas nodalītas.

Ņemot vērā, ka /pers. G/ liecības attiecībā uz brigādes nosūtīšanu darbam pieteicējas uzņēmumā principā apstiprina pieteicējas paskaidroto, tiesa, salīdzinājumā ar /pers. F/ liecībām, /pers. G/ liecībām piešķīra lielāku ticamību, vienlaikus norādot, ka arī /pers. G/ liecības tiesai nerada pārliecību, ka SIA „DKZ" darbības īstais koordinators bija uzņēmuma valde. Taču, tā kā apstiprinājumu pieteicējas paskaidrojumiem tiesa guvusi un tiesai nav pamata /pers. G/ liecības apšaubīt, tiesa atzina par pierādītu faktu, ka, kontaktējoties ar SIA „DKZ" amatpersonām jau iepriekš aizsāktas vienošanās ietvaros, pieteicējai pakalpojumu sniegšanai periodiski sūtīti darbinieki.

[5.5.3] Tiesa atzina, ka pašai SIA „DKZ" 2009.gada februāra – jūnija mēnešos nebija tādu darbaspēka resursu, lai varētu sniegt pakalpojumus pieteicējai aktā, paskaidrojumā un SIA „Infolat" rēķinos norādītajos apjomos. Tiesa no lietas materiāliem secināja, ka pakalpojumus pieteicējai SIA „DKZ" vārdā sniegušas neidentificējamas personas. Līdz ar to strīdus rēķins noformēts par darījumu, kas ar SIA „DKZ" faktiski nav noticis. Tādējādi strīdus rēķins satur nepatiesu informāciju.

[5.5.4] Lietā nav iesniegti grāmatvedības dokumenti, no kuriem būtu iespējams izdarīt secinājumus par pakalpojumu saturu un apjomu, kā arī pārliecināties, vai materiālu, izejvielu un pārējās izmaksas ir atbilstošas paveiktajam, kā arī tam, par kādu pakalpojumu vispār notikusi vienošanās. Tādējādi lietā esošie pierādījumi nedod iespēju izvērtēt akta par 2009.gada darbiem un līdz ar to arī strīdus rēķina atbilstību reāli sniegtajiem pakalpojumiem.

Konkrētajā gadījumā pierādījumi pakalpojumu un ar to saistīto izmaksu izvērtēšanai ir nepietiekami. Līdz ar to ierobežojums pieteicējai atskaitīt pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokli ir tiesisks un pamatots.

Tādējādi tiesa atzina, ka dienests pamatoti un atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem ierobežojis pieteicējas tiesības 2009.gada decembrī veikt priekšnodokļa atskaitījumus 2649,81 latu apmērā par deklarēto darījumu ar SIA „DKZ".

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 20.marta spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts turpmāk minētais.

[6.1] Tiesas spriedumā ir neprecīzi atreferētas liecinieku liecības. Neatbilst patiesībai tiesas konstatētais, ka pieteicēja ir pirkusi darbaspēka pakalpojumu no SIA ,,DKZ", /pers. G/ tādus apgalvojumus neizteica, viņa apstiprināja, ka SIA ,,DKZ"

ir sniegusi pakalpojumu – traktoru uzkraušanu.

[6.2] Nopratinot lieciniekus, tiem tika uzdoti jautājumi, kas neattiecas uz izskatāmo lietu, tiesa ir vērtējusi iespējamos sadarbības partneru pārkāpumus vai darījumus ar trešajām personām, par ko pieteicēja nevar būt atbildīga.

[6.3] Tiesas apgalvojums, ka SIA ,,DKZ" darbinieki nav identificējami, līdz ar to darījumi nav notikuši, ir nepareizs un neatbilst likuma atrunas principam.

[6.4] Tiesa nav norādījusi tiesību normas, pamatojoties uz kurām pieteicējai ir jāatbild par darījumu partneru pieļautajiem pārkāpumiem.

[6.5] Tiesvedības laikā netika iegūti pierādījumi par to, ka pieteicēja ir veikusi kādas prettiesiskas darbības.

[6.6] Tiesa, norādot, ka akts par traktoru uzkraušanu ir sastādīts vispārīgi un no tā nav saprotama darījuma būtība, nav pamatojusies uz tiesību normām, un uz tādām tiesību normām tiesas sēdē nenorādīja ar dienesta pārstāvis.

[6.7] Ņemot vērā Augstākās tiesas 2009.gada prakses apkopojumā norādīto, ka dienests nevar vispārīgi prasīt nodokļu maksātājam, lai tas pierādītu savu nevainību, bet tam ir tiesības pieprasīt tikai tos pierādījumus, kuri izriet no normatīvo aktu prasībām, tiesa nepareizi ir traktējusi likuma ,,Par nodokļiem un nodevām" 38.pantu, jo pieteicējas rīcībā nevar būt dokumenti saistībā ar citu juridisko personu darbību.

[6.8] Pretēji tiesas uzskatam automašīnu reģistrācijas numuri nodokļu rēķinos nav jānorāda no 2010.gada 1.janvāra, kad spēku zaudēja Ministru kabineta 2005.gada 27.decembra noteikumi Nr.1038 ,,Noteikumi par pavadzīmēm ar Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtiem numuriem".

[6.9] Tiesa nepamatoti norādījusi uz to, ka nav noslēgts līgums, jo no Civillikuma izriet, ka līgumi ir slēdzami pēc likuma vai pušu gribas.

[7] Administratīvajā apgabaltiesā saņemts dienesta paskaidrojums, kurā lūgts apelācijas sūdzību noraidīt.

[8] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu apmierināt, pamatojoties uz apelācijas sūdzībā un pieteikumā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina un lūdza pieteikumu noraidīt, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki /pers. F/ un /pers. H/.

Motīvu daļa

[9] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un liecinieku liecības, izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Pieteicēja 2009.gada decembrī priekšnodoklī ir atskaitījusi pievienotās vērtības nodokli 2649,81 latus saskaņā ar SIA „DKZ" vārdā noformēto 2009.gada 7.decembra rēķinu Nr.134/2009, bet 2010.gada aprīlī priekšnodoklī ir atskaitījusi 2772 latus saskaņā ar SIA „Merona" vārdā noformēto 2010.gada 21.aprīļa rēķinu Nr.ME04-100.

[11] Atzīstot par faktiski nenotikušiem darījumus, par kuriem noformēti attiecīgie rēķini, dienests ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējai noteicis papildus nomaksai budžetā pievienotās vērtības nodokli 2772 latus un nokavējuma naudu 1348,58 latus, kā arī nolēmis samazināt no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli par 2649,81 latiem.

Pieteicēja dienesta izdarītajiem secinājumiem un nodokļu uzrēķinam nepiekrīt, tādēļ lietā ir izšķirams jautājums, vai dienests pamatoti liedza pieteicējai veikt priekšnodokļa atskaitījumus, pamatojoties uz SIA „Merona" un SIA „DKZ" vārdā izrakstītajiem rēķiniem.

[12] Pirmās instances tiesa atzina, ka pieteicējai nebija tiesību uz priekšnodokļa atskaitījumiem, jo nav iestājušies visi likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumi, proti, pieteicēja preces (akmeņogles) nav saņēmusi no SIA „Merona", jo SIA „Merona" vārdā noformētajā rēķinā norādītās preces pieteicējai nevarēja piegādāt SIA „Merona" un pieteicēja zināja, ka, noformējot darījumus ar SIA „Merona", tā ir piedalījusies ar pievienotās vērtības nodokli krāpšanos saistītā darbībā.

Administratīvā apgabaltiesa, novērtējot pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu daļā par pieteicējas darījumiem a r SIA „Merona", atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi un novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, kā arī lietā iegūtos pierādījumus, kā rezultātā ir nonākusi pie pareiziem un pamatotiem secinājumiem, tāpēc Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas argumentācijai šajā daļā (par pieteicējas darījumiem ar SIA „Merona") (*sk. šā sprieduma 5.1. -5.4.punktu*) un atkārtoti to nenorāda.

[13] Administratīvā apgabaltiesa attiecībā uz pieteicējas darījumiem ar SIA ,,DKZ" konstatē turpmāk norādīto.

[13.1] Pieteicēja 2009.gada decembrī priekšnodoklī ir atskaitījusi pievienotās vērtības nodokli 2649,81 latus saskaņā ar SIA „DKZ" vārdā noformēto 2009.gada 7.decembra rēķinu Nr.134/2009. Rēķins izsniegts par sniegtajiem pakalpojumiem saskaņā ar darbu izpildes aktu mērvienības – pakalp; daudzums 1, cena 12 618,12 lati, pievienotās vērtības nodoklis 21% 2649,81 lati, summa apmaksai 15267,93 lati. Uz rēķina izdarīta atzīme - samaksāts 2010.gada 4.janvārī. SIA „DKZ" rēķinu izrakstījis un parakstījis /pers. E/ (*lietas 1.sējuma 46.lapa otra puse*).

[13.2] Aktā par izpildītiem darbiem 2009.gada februāra – jūnija mēnešos par 2009.gada darbiem kā izpildītie darbi norādīti šādi darbi:

1) traktoru sagatavošana uzkraušanai uz dz/c platformām, platformu sagatavošana, traktoru uzkraušana un nostiprināšana - (26+51+27+26+21+21+39), daudzums 211 gab., cena 32,95 lati, summa 6952,45 lati.

2) Bojātā slēgta vagona remonts (metināšanas darbi) – daudzums 2 gab, cena 154,82 lati, summa 309,64 lati.

3) Darba devēja sociālais nodoklis 24,09% 1674,85 lati.

4) Palīgmateriāli slēgta vagona bojājumu novēršanai daudzums – 1 kpl., cena 550 lati, summa 550 lati. Kopā 9486,94 lati; virsizdevumi 11% 859,33 lati, peļņa 7% 546,85 lati.

5) KATO krāna pakalpojums daudzums 11,5 st, cena 115 lati, summa 1725 lati. Pavisam kopā summa 12 618,12 lati, pievienotās vērtības nodoklis 21% 2649,81 lati. Summa apmaksai 15 267,93 lati.

Aktu no pieteicējas puses, kas darbus pieņēma, parakstījis /pers. I/, bet no SIA „DKZ", kas darbus nodevis, parakstīja /pers. E/ (*lietas 47.lapa*).

[13.3] No Uzņēmuma reģistra datiem izriet, ka SIA „DKZ" amatpersona no 2008.gada 4.septembra līdz 2009.gada 14.aprīlim bija /pers. H/, no 2009.gada 14.aprīļa līdz 2009.gada 24.novembrim /pers. F/ un /pers. G/, bet no 2009.gada 24.novembra līdz 2010.gada 21.aprīlim /pers. E/.

[13.4] No SIA „DKZ" ziņojumiem par 2009.gada martu, aprīli, maiju un jūniju izriet, ka 2009.gada februārī nav neviena darba ņēmēja un martā ir viens darba ņēmējs (/pers. H/), kam nav aprēķināta darba alga, aprīlī uzrādīti trīs darba ņēmēji (/pers. H/, /pers. G/ un /pers. F/), maijā - divi darba ņēmēji (/pers. G/ un /pers. F/), jūnijā – trīs darba ņēmēji (/pers. G/, /pers. J/ un /pers. F/) (*lietas 1.sējuma 86.- 87., 94.- 97.lapa*).

[13.5] Pieteicējas valdes priekšsēdētājs 2012.gada 1.novembrī dienestam iesniedza paskaidrojumu, kurā par darījumu ar SIA „DKZ" norādīja, ka sākumā pieteicēja kontaktējās ar uzņēmuma dalībnieku un amatpersonu /pers. H/. Pieteicēja sniedza stividora pakalpojumus SIA „Infolat", pieteicējas pienākumi bija klienta traktoru saņemšana NNVT teritorijā, traktoru pārbraukšana uz SIA „Eurohome Latvija" teritoriju, novietošana uzglabāšanas laukumā, traktoru sagatavošana uzkraušanai uz dzelzceļa platformām, traktoru uzkraušana un nostiprināšana. 2009.gada februāra sākumā /pers. H/ piedāvāja savus pakalpojumus. 2009.gada 13.februārī /pers. H/ atbrauca ar mikroautobusu kopā ar saviem sešiem darbiniekiem un laika periodā no 13. līdz 16.februārim apkalpoja 26 traktorus. Laika periodā no 2009.gada 26.februāra līdz 6.martam SIA „DKZ" apkalpoja vēl 51 traktoru, 2009.gada aprīlī /pers. H/ informēja, ka SIA „DKZ" ir jauna amatpersona – valdes priekšsēdētāja /pers. G/. 2009.gada 23.aprīlī /pers. H/ atbrauca kopā ar /pers. G/ un sešiem darbiniekiem, un apkalpoja 26 traktorus, 30.aprīlī – 27 traktorus, 22.maijā – 21 traktoru, 29.maijā – 21 traktoru, 29.jūnijā – 39 traktorus. (..) 2009.gada decembrī pieteicēja konstatēja, ka SIA „DKZ" nav izrakstījusi nevienu rēķinu. Pieteicēja vērsusies pie /pers. E/, kurš 2009.gada decembrī bija SIA „DKZ" amatpersona, un lūdza izrakstīt rēķinu par februārī – jūnijā sniegtajiem pakalpojumiem. /pers. E/ ir sagatavojis aktu, izrakstījis rēķinu un nogādājis to pieteicējai. (..) (*lietas 1.sējuma 40.- 41.lapa*).

[13.6] /pers. F/ Finanšu policijas pārvaldei 2011.gada 26.aprīlī sniegusi paskaidrojumu, ka par SIA „DKZ" amatpersonu kļuva pēc trešās personas lūguma, komercsabiedrības saimniecisko darbību nav veikusi un nevienu nav pilnvarojusi to veikt savā vai sabiedrības vārdā, nav informēta par SIA „DKZ" veiktajiem darījumiem, kā arī nav parakstījusi dokumentus un nav sniegusi dienestam deklarācijas, kā arī /pers. F/ nav zināms, kādi materiāltehniskie un cilvēkresursi bija SIA „DKZ" rīcībā (*lietas 1.sējuma 48.lapas otra puse, 67.- 69.lapa*).

[13.7] Dienests iesniedzis Finanšu policijas informāciju (*lietas 1.sējuma 71.lapa, ierobežotas pieejamības informācija*), kas apliecina paziņojumā pieteicējai norādīto, kā arī /pers. F/ sniegto paskaidrojumu Finanšu policijas pārvaldei (*lietas 1.sējuma 67.- 69, ierobežotas pieejamības informācija*) un /pers. E/ paskaidrojumu dienestam, no kura satura izriet, ka /pers. E/ par 16 komercsabiedrību amatpersonu kļuvis pēc trešo personu lūguma par nelielu atlīdzību (*lietas 70.lapa*).

[13.8] Tiesvedības gaitā Administratīvajā rajona tiesā pieteicēja iesniedza pavadzīmes par stiepļu, naglu, zāģmateriālu, poliestera stīplentas iegādi (*lietas 1.sējuma 151. - 173.lapa)*, pieteicējas izsniegto rēķinu SIA „Infolat" par izpildītajiem stividora pakalpojumiem – lauksaimniecības traktoru uzkraušanu 2009.gada 17.februārī – 26 gab., 9.martā – 51 gab., 20.aprīlī – 27 gab., 24.aprīlī – 26 gab., 27.maijā – 21 gab., 1.jūnijā – 21 gab., 30.jūnijā – 39 gab. (*lietas 1.sējuma 174.- 180.lapa*).

[13.9] Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 26.februāra sēdē lieciniece /pers. G/ liecināja, ka 2009.gadā, no aprīļa līdz novembrim bijusi SIA „DKZ" valdes locekle. Pirms tam kādu laiku uzņēmumā bijusi darba ņēmēja. Par SIA „DKZ" amatpersonu /pers. G/ kļuvusi, lai nošķirtu SIA „DKZ" darbības sfēras. /pers. G/ novirziens bijis darba apģērbi, bet /pers. F/ – šovbizness. /pers. H/ ir liecinieces bijušais vīrs. No /pers. H/ lieciniece firmu nepārņēma, tikai kļuva par paraksttiesīgu personu. Lieciniece domā, ka viņas abas ar /pers. F/ bijušas valdes locekles. 2009.gada novembrī lieciniece pārstājusi ar attiecīgo sfēru darboties, aizgājusi no uzņēmuma. Vairāk par to neko nezina. Lieciniece bijusi informēta par /pers. H/ darījumiem ar SIA „Lita" laikā, kad amatpersona bija /pers.H/, zinājusi, ka ir kaut kāda vienošanās, bet nevarēja pateikt, kāda. Kļūdama amatpersona, šo procesu pārņēmusi. Pieteicēja pirkusi no SIA „DKZ" pakalpojumu – 5-7 darbinieku brigādi, kas piestiprināja pie dzelzceļa platformām lauksaimniecības traktorus. Darījumos ar pieteicēju kontaktējusies ar /vārds1/. /vārds1/ no SIA „Lita" zvanījis, teicis, ka iebrauc sastāvi, lieciniece noorganizējusi grupu, kura aizbrauca un izdarīja darbu. Par pakalpojumiem tikuši piestādīti rēķini, vismaz tā tam vajadzējis būt. Par darījumu partneru norēķiniem un SIA „DKZ" norēķināšanos ar darbiniekiem lieciniece neko pateikt nevarēja. Grāmatvedības procesu kontrolējusi un atskaites dienestā sniegusi grāmatvedības firma. Laikā, kad amatpersona bija pieteicēja, sūtīt darbiniekus uz Ventspili bijusi nepieciešamība apmēram piecas reizes. Cik reizes bijis nepieciešams sūtīt laikā, kad amatpersona bija /pers. H/, liecinieces

nav zināms. Brigādes brigadieris bijis /vārds2/, uzvārdu neatceras, telefona numurs nav saglabājies, jo nomainīts telefons. Tas, kādi cilvēki darbiem tiks pieaicināti, bijusi /vārds2/kompetence. Lieciniece nevarēja pateikt, vai visi brigādes darbinieki bija SIA ,,DKZ" darbinieki, iespējams, arī kādi citi, pieaicināti. Lieciniece nezina, vai ar /vārds2/ bija noslēgts darba līgums. Par norēķināšanos ar brigādes darbiniekiem atbildēja /vārds2/. Uz Ventspili veikt darbus braukuši visi darbinieki kopā. Lieciniece muitas teritorijā bijusi vienu reizi, braukusi viena. Tikusies tikai ar /vārds1/.

[13.10] Pieteicējas pilnvarotais pārstāvis /pers. A/ Administratīvās apgabaltiesas 2015.gada 20.maija u n 2015.gada 9.septembra tiesas sēdē, sniedzot paskaidrojumus par pieteicējas darījumiem ar SIA ,,DKZ", norādīja, ka pirmās instances tiesas sēdē kā lieciniece tika uzklausīta SIA ,,DKZ" amatpersona, kura apliecināja to, ka darījumi ir notikuši, pakalpojums ir sniegts. Viņai uzdeva jautājumu par to, kāpēc nebija reģistrēti cilvēki. Viņa atbildēja, ka par to nezina, jo par to atbildēja cita persona. Viņa teica, ka viņiem bija brigāde un pat nosauca personu, kura to ir darījusi.

Pārstāvis skaidroja, ka rēķini atbilst darījuma būtībai, ka tika paskaidrots, kas tika darīts. Bija saņemts lūgums uzkraut traktorus. Lietas materiālos ir pieteicējas iesniegums dienestam par SIA ,,Lita" darījumu ar SIA ,,Inflot", kas pasūtīja stividora pakalpojumus, tajā skaitā traktoru uzkraušanu. Tas bija jādara, bet SIA ,,Lita" rīcībā nebija atbilstošas tehnikas. Tika saņemts pakalpojums, ko darījuma partnera amatpersona atzina par notikušu. Atbildot uz jautājumu, kā SIA ,,Lita" izveidojās sadarbība ar SIA ,,DKZ", pārstāvis norādīja, ka precīzi to nevar pateikt. Viņaprāt, bija zināms, ka viņi ar to nodarbojās – vai nu pazina liecinieci, kas bija tiesā, vai nu citādi. Jautāts, ar kuru no SIA ,,DKZ" amatpersonām notika kontakts, pārstāvis norādīja, ka ar valdes locekli, kura liecināja pirmās instances tiesā – ar /pers. G/. Pirmās instances tiesā viņa apliecināja, ka ir nodarbojusies ar šo pasūtījumu.

Vaicāts, vai var nosaukt arī citas personas, kuras veica pakalpojumus SIA ,,DKZ" vārdā, pārstāvis paskaidroja, ka SIA ,,Lita" kontaktējās ar SIA ,,DKZ" amatpersonu /pers. H/, par kuru SIA ,,Lita" zināja, ka viņš ir sniedzis arī citiem pakalpojumus, piemēram, SIA ,,Noord Natie Ventspils Termināls". Ja uzņēmēju biznesa vidē ir zināms kāds, kurš kādam kaut ko dara, tas nozīmē, ka šis uzņēmums varētu to izdarīt. /pers. H/ piedāvāja savus pakalpojumus. Dienesta sākotnējā lēmumā ir minēts, kā šis darījums notika.

Uz jautājumu, vai ir zināms, kuras citas personas sniedza pakalpojumus SIA ,,DKZ" vārdā, pārstāvis atbildēja, ka ir zināms /pers. H/ un /pers. G/. Vaicāts, vai šīs divas personas nodrošināja pakalpojuma esamību SIA ,,DKZ" vārdā, pārstāvis atbildēja, ka pakalpojums tika sniegts, viņi paši nodrošināja tos, kas to izpildīs. Sadarbība bija ar juridisku personu, kurai bija likumiski pārstāvji un kuri tālāk visu organizēja. Viņi neatskaitījās par katru darbinieku, kas to darīs, jo valdes locekļi jau paši nekrāva traktorus. Bija rakstīts, ka atbrauca seši darbinieki. Attiecībā uz to, kāda informācija SIA ,,Lita" bija zināma par SIA ,,DKZ" pirms vienošanās noslēgšanas, pārstāvis paskaidroja, ka bija zināms, ka viņi šādus pakalpojumus ir snieguši citiem uzņēmumiem Ventspilī. Līdz ar to radās pārliecība, ka viņi to var izdarīt arī priekš SIA ,,Lita".

Vaicāts, kā iespējams izskaidrot faktu, ka aktu par 2009.gada februāra-jūnija mēneša darbiem, ko izrakstīja pasūtītājs SIA ,,Lita" un izpildītājs SIA ,,DKZ", no SIA ,,DKZ" puses parakstījis /pers. E/, pārstāvis skaidroja, ka 2009.gada jūlijā-augustā traktoru vēl nebija un tika konstatēts, ka SIA ,,DKZ" nav izrakstījis nevienu rēķinu par sniegtajiem pakalpojumiem. Tā kā SIA ,,Lita" vienmēr nokārto savas saistības, tad griezās pie /pers. E/, kas bija attiecīgā SIA ,,DKZ" amatpersona, un lūdza izrakstīt rēķinu par februārī-jūnijā sniegtajiem pakalpojumiem. Viņš sagatavoja aktu, izrakstīja rēķinu un nogādāja to SIA ,,Lita". Tas viss ir pieteicējas paskaidrojumos.

Uz jautājumu, vai, izņemot pieteicējas paskaidrojumus, ir vēl kāds dokuments, kas varētu apliecināt, ka traktoru sagatavošana un uzkraušana notika norādītajos datumos, pārstāvis atbildēja, ka paskaidrojums ir dokuments, kā arī ir akts par veiktajiem darbiem, kurā norādīts, kādā periodā tas tika izdarīts. Tālāk ir rēķini, kas tika izsniegti pakalpojuma saņēmējam SIA ,,Inflot". Jautāts, vai par katru pakalpojumu tika izsniegts rēķins, pārstāvis norādīja, ka ir vairāki rēķini.

Aicināts pastāstīt par pakalpojumu ,,bojāta slēgta vagona remonts", pārstāvis paskaidroja, ka tur bija metināšanas darbi, lai likvidētu vai nu rūsu, vai nu citu bojājumu. Pēc pārstāvja rīcībā esošās informācijas tas notika, vagonam stāvot uz sliedēm. Attiecībā uz to, kur tieši šis pakalpojums notika, pārstāvis paskaidroja, ka bija rakstīts kaut kāds 104.kilometrs. Tas bija sliežu posms, kur viņi veica iekraušanas-uzkraušanas darbības.

Uz jautājumu, kurā laika periodā tika sniegts vagona remonta pakalpojums, pārstāvis skaidroja, ka tas notika rēķinos norādītajos periodos. Uz piezīmi, ka rēķinos tas nav norādīts, pārstāvis atbildēja, ka pakalpojumu sniegšanas periods ir norādīts aktā, proti, no februāra līdz jūnijam. Saskaņā ar likumu pakalpojumu periods var būt līdz sešiem mēnešiem. Vaicāts, vai, izņemot pieteicējas paskaidrojumu un sastādīto vispārīgo aktu, ir kāds cits dokuments, no kura ir iespējams secināt, kurā laika posmā un kur tika veikts bojāta slēgta vagona remonts, pārstāvis norādīja, ka lietā esošie dokumenti apstiprina to, kādā periodā darījums ir noticis.

Attiecībā uz to, kā saprast aktā minēto pakalpojumu ,,palīgmateriāli slēgta vagona bojājumu novēršanai", pārstāvis norādīja, ka tie varētu būt tie, kas nepieciešami metināšanai. Par palīgmateriāliem uzskatāmi metināšanai nepieciešamie izejmateriāli – tur ir tādi stienīši, un nepieciešamības gadījumā arī metāla gabali. Vaicāts, kā saprast pie šī pakalpojuma norādīto daudzumu ,,1", pārstāvis skaidroja, ka tas ir domāts kā viens pakalpojums. Pārstāvis paskaidroja, ka viņam nav informācijas par to, vai lietā atrodamo aktu sastādīja SIA ,,DKZ", vai SIA ,,Lita", un, viņaprāt, tam nav īpašas nozīmes. Rēķinus noteikti izrakstīja SIA ,,DKZ", un pēc loģikas arī aktu.

Aicināts paskaidrot, kā veidojās summa 550 lati par palīgmateriāliem slēgta vagona bojājuma novēršanai, pārstāvis paskaidroja, ka no tā, ka tika patērēts laiks, lai atrastu, piemēram, metinātāju. Summa ir ļoti neliela, saprotama un loģiska. Bija jāizmanto cilvēka darbaspēks, arī palīgmateriāli, un bija jāpatērē laiks. Saīsinājums ,,kpl" varētu nozīmēt ,,komplekts", kurā ietilpst viss nepieciešamais. 550 lati ir ļoti adekvāta summa. Vaicāts, vai 550 lati ir maksa par palīgmateriāliem,

pārstāvis skaidroja, ka metināšanas darbi bija 309 lati, un palīgmateriāli 550 lati. Uz jautājumu, kāpēc pārstāvis iepriekš paskaidroja, ka Ls 550 veidojās no patērētā darba, pārstāvis atbildēja, ka iepriekš ir kļūdījies, nav ievērojis, ka aktā ir 2. un 3.punkts. Sanāk, ka 3.punkts un tā summa ir attiecināma uz palīgmateriāliem. SIA ,,Lita" samaksāja 550 latus par metālu, lai saremontētu vagonu. Vienā komplektā ietilpst, piemēram, stiprinājumi un citas lietas. Aicināts paskaidrot, kam tika izmantoti KATO krāna pakalpojumi, pārstāvis paskaidroja, ka tas tika izmantots traktoru sagatavošanai, uzkraušanai uz dzelzceļa platformām. Pārstāvis nezināja, kam minētais krāns piederēja – pakalpojumu nodrošināja SIA ,,DKZ". Tas bija pārvietojams krāns. Pēc loģikas tad, kad vajadzēja iekraut, krānu atveda, bet tas bija SIA ,,DKZ" pakalpojums, un viņi to nodrošināja. Pārstāvis norādīja, ka nezina, vai krāns bija SIA ,,DKZ" pamatlīdzeklis, vai tika piesaistīti apakšuzņēmēji.

[13.11] Liecinieks /pers. H/ Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 16.marta sēdē liecināja, ka viņam ir zināma SIA ,,Lita" un SIA ,,DKZ". Liecināja, ka 2008., 2009.gadā strādāja par menedžeri SIA ,,DKZ" kopā ar /pers. F/ – organizēja Ogres estrādē pasākumus. Kā darbinieks bija noformēts pāris gadus. Liecinieku darbā pieņēma /pers. F/, kura bija SIA ,,DKZ" valdes locekle. Algu maksāja /pers. F/. Liecinieks saņēma atalgojumu par konkrētiem pasākumiem, kurus organizēja. Algu maksāja skaidrā naudā. 2009., 2010.gadā lieciniekam pašam bija kādi trīs uzņēmumi. Liecinieks neatcerējās, vai tas bija 2009.gadā, bet viņam piederēja SIA ,,KLF Ogre". Citu uzņēmumu nosaukumus neatcerējās. Liecināja, ka /pers. G/SIA ,,DKZ" nodarbojās ar apģērba tirdzniecību, bet viņš palīdzēja kā menedžeris, meklējot pasūtījumus. Pasūtījumus meklēja, braukājot pa organizācijām uz Ventspili, Liepāju, Daugavpili, Tukumu un piedāvājot darba apģērbus – darba drēbes, darba cimdus. Visiem iespējamiem veikaliem piedāvāja nodot darba cimdus uz realizāciju. Liecinieks nevarēja nosaukt klientus, bet norādīja, ka, iespējams, tai pašai SIA ,,Lita" ir kaut ko pārdevis. Vaicāts, vai SIA ,,DKZ" pārdeva SIA ,,Lita" darba apģērbus, liecinieks norādīja, ka īsti neatceras, iespējams. Liecinieks neatcerējās, kas SIA ,,DKZ" kārtoja grāmatvedību. Liecināja, ka SIA ,,DKZ" bija diezgan daudz darbinieku, bet viņš precīzi nezina. Ja Ogres estrādē dažos pasākumos strādāja ap 40-50 cilvēku, tad ap tādu daudzumu arī bija. Liecināja, ka Ogres estrāde piederēja liecinieka tēvam /pers. K/. SIA ,,DKZ" ofiss un juridiskā adrese bija turpat, kur estrāde – Čakstes prospektā 2, Ogrē. Tad, kad bija pasākumi, ofisā bija ļoti daudz cilvēku – kādi 10. Ofisā atradās katru dienu. Vēl atsevišķi bija trīs darba apģērbu veikali. Liecināja, ka SIA ,,DKZ" bija reāli strādājošs uzņēmums.

SIA ,,DKZ" bija divi valdes locekļi – /pers. F/ un /pers. G/, un viņas vadīja uzņēmumu. Aicināts pastāstīt par SIA ,,DKZ" sadarbību ar SIA ,,Lita", liecinieks paskaidroja, ka neatceras, kādi tieši bija darījumi ar SIA ,,Lita". Liecinieks neatcerējās, ar ko kontaktējās no SIA ,,Lita". Liecināja, ka /pers. E/, iespējams, ir zināms, bet nedaudz aizmirsies, kas viņš varētu būt. Arī par /pers. I/ liecinieks norādīja, ka, iespējams, kādreiz viņu zināja, bet tagad ir aizmirsis. Liecinieks nevarēja pateikt, ko minētās personas darīja vai kur strādāja.

Uz tiesas jautājumu, kādus vēl pakalpojumus SIA ,,DKZ" 2009.gadā sniedza, liecinieks atbildēja, ka neatceras, ir bijuši dažādi. Vaicāts, vai bija arī remontdarbi, liecinieks norādīja, ka bija arī remontdarbi. Bija dažādi remontdarbi, bet liecinieks neatcerējās, kādi tieši. Bija apakšuzņēmēji, kas šos remontdarbus veica. Aicināts nosaukt kādus apakšuzņēmējus, liecinieks paskaidroja, ka viņam bija tāds /pers. L/, kurš nodarbojās ar celtniecību, un viņš pārsvarā braukāja pa objektiem. Uz jautājumu, ar kāda veida celtniecību SIA ,,DKZ" nodarbojās, liecinieks atbildēja, ka tiešām neatceras. /pers. L/ vadīja tos darbus. Liecināja, ka precīzi nevar pateikt, kādus celtniecības darbus SIA ,,DKZ" ir veikusi, jāredz dokumenti. Atbildot uz tiesas jautājumiem, paskaidroja, ka, iespējams, SIA ,,DKZ" veica dažādus celtniecības darbus, iespējams, remontēja dzīvokļus, iespējams, ir veikti metināšanas darbi, un ka bija dažādi objekti un visus liecinieks nevar nosaukt. Objekti bija Rīgā, Ventspilī, Liepājā. Uz jautājumu, ja SIA ,,DKZ" pārdeva darba apģērbu un sniedza reklāmas pakalpojumus, tad kāda ir SIA ,,DKZ" saistība ar remontdarbiem, metināšanu, liecinieks atbildēja, ka viņam bija vēl celtniecības uzņēmums. Kad piedalījās konkursos, piedalījās ar vairākām firmām, lai varētu vinnēt. Iespējams, ka tas bija tādā sakarā. Vaicāts, vai tika remontēti dzelzceļa vagoni, liecinieks atbildēja, ka nezina, iespējams. Jautājumā, vai SIA ,,DKZ" tikai pēc papīriem kaut ko remontēja, vai arī reāli kaut ko darīja, liecinieks paskaidroja, ka /pers. L/ bija menedžeris, kas ar to nodarbojās. Viņš atbildēja par celtniecības darbiem. Uz jautājumu, vai /pers. L/ bija SIA ,,DKZ" darbinieks, liecinieks atbildēja, ka /pers. L/ nodeva uzdevumus, bet viņš meklēja apakšuzņēmējus, kas izpildīs darbus. Liecinieks centās piedalīties konkursos un atrast darbus, bet /pers. L/ tos visus izpildīja. Liecinieks pats nav redzējis, kas tie bija par darbiem – ir redzējis tikai dokumentus. Attiecībā uz to, vai liecinieks var apgalvot, ka darbi vispār tika pabeigti, liecinieks norādīja, ka, iespējams, darbi tika paveikti. Visi papīri tika sakārtoti, visas naudas tika skaitītas. Ja nauda par darbiem tika pārskaitīta, tad acīmredzot darbi tika izdarīti. Liecinieks apliecināja, ka vadās tikai no dokumentiem.

Liecinieks liecināja, ka gatavoja dokumentus konkursiem un sūtīja uz uzņēmumiem no vairākām firmām – vienu dārgāk, vienu lētāk, - lai varētu uzvarēt. Varētu būt, ka sūtīja arī no SIA ,,DKZ". Atļauju piedalīties konkursos SIA ,,DKZ" vārdā mutiski deva /pers. F/ un liecinieka sieva. Aicināts pastāstīt par SIA ,,DKZ" sniegtajiem traktoru apkalpošanas pakalpojumiem, liecinieks paskaidroja, ka ar to nodarbojās /pers. L/, un sīkāk viņš nevar paskaidrot. Ja papīri ir, tad darbi ir notikuši. /pers. L/ bija būvniecības speciālists. Viņš izpildīja visus darbus, par kuriem liecinieks bija noslēdzis līgumus par remontdarbiem vai par celtniecību. Vaicāts, vai /pers. L/ bija arī automehāniķis, liecinieks norādīja, ka /pers. L/ mācēja visu. /pers. L/ pieņēma apakšuzņēmējus, darbojās ar viņu piesaistīšanu.

Uz jautājumu, kādus līgumus liecinieks noslēdza par traktoru sagatavošanu, liecinieks atbildēja, ka nesagatavoja traktorus. Personīgi to nedarīja. Nezina, par kādiem traktoriem iet runa, tas jāskatās papīros. Neatceras neko – ne traktoru lielumu, ne marku, ne jaudu. Jautāts, kā varēja uzņemties veikt tādus darbus, ja nezināja, par kādu objektu iet runa, liecinieks norādīja, ka viņam bija /pers. L/. Liecinieks nodeva viņam visus darbus, un viņš pateica, ko var un ko nevar izdarīt. Vienojās, par kādu naudas summu /pers. L/ var to izdarīt, tad arī to veica.

Vaicāts, vai SIA ,,DKZ" maksāja /pers. L/, liecinieks atbildēja, ja SIA ,,DKZ" saņēma naudu par šo pakalpojumu, tad

SIA ,,DKZ" arī maksāja. Liecinieks liecināja, ka neatceras, ar ko kontaktējās no SIA ,,Lita". Attiecībā uz to, kurš vienojās par šo pakalpojumu, liecinieks norādīja, ka vienu reizi runāja viņš, pēc tam ar viņiem kontaktējās /pers. L/. Kad liecinieks vienu reizi runāja, tas notika Ventspilī, bet viņš neatceras, kurā tieši vietā. Vaicāts, kā nokļuva līdz objektiem, kuros notika darbi, vai līdz saviem klientiem, liecinieks paskaidroja, ka viņam bija ļoti daudz paziņu. Kad piedāvāja kādu darbu, tad liecinieks ātri taisīja tāmes un sūtīja visiem, kuriem vajadzēja kaut ko celt, būvēt, remontēt. Liecinieks pats neizstrādāja dokumentus – viņam bija personīgais tāmētājs. Uz jautājumu, kur traktori tika sagatavoti, liecinieks norādīja, ka nevar par traktoriem neko atbildēt, jo /pers. L/ kārtoja šo jautājumu. /pers. L/ bija tas, kas pēc tam kontaktējās ar SIA ,,Lita", izpildīja un pieņēma darbus. To visu darīja viņš. Liecinieks tikai vienu reizi satikās ar SIA ,,Lita" pārstāvi, un pēc tam darbojās /pers. L/. Liecinieks nevarēja atcerēties, vai SIA ,,Lita" atrada SIA ,,DKZ", vai SIA ,,DKZ" atrada SIA ,,Lita". Iespējams, ka liecinieks viņus atrada caur kādām paziņām. Liecinieks liecināja, ka /pers. L/ nebija SIA ,,DKZ" darbinieks, bet vienkārši strādāja kā menedžeris. /pers. L/ bija izrakstīta pilnvara, ka viņš drīkst pārstāvēt. Tad, kad viņam vajadzēja parakstīt kādus dokumentus, viņam SIA ,,DKZ" izdeva pilnvaru. Pilnvaru parakstīja vai nu /pers. F/, vai nu /pers. G/. Liecinieks apliecināja, ka norādījumus un rīkojumus viņam deva SIA ,,DKZ" valdes locekles – /pers. F/ un /pers. G/. Citu personu, kas deva rīkojumus, SIA ,,DKZ" nebija. Liecinieks liecināja, ka, izņemot tāmes, darījumos ar SIA ,,Lita", iespējams, bija arī citi dokumenti – līgumi, rēķini, pieņemšanas-nodošanas akti.

Liecinieks norādīja, ka neatceras, kurš bija tiesīgs parakstīt visus dokumentus, kas tika sastādīti darījumos ar SIA ,,Lita". Uz jautājumu, vai, izņemot divas valdes locekles un paraksttiesīgo personu /pers. L/, bija vēl kāda cita persona, kas varēja parakstīt dokumentus SIA ,,DKZ" vārdā, liecinieks atbildēja, ka nezina, bet viņam liekas, ka bija vēl viens valdes loceklis, kura vārdu un uzvārdu liecinieks vairs neatceras. Aicināts pastāstīt, kas ir KATO krāna pakalpojumi, kurus SIA ,,DKZ" sniedza SIA ,,Lita", liecinieks paskaidroja, ka precīzi neatceras, bet tie noteikti bija pakalpojumi saistībā ar celtniecības darbiem.

Uz jautājumu, vai liecinieks var nosaukt kādu darbinieku, izņemot /pers. L/, kas sniedza pakalpojumus SIA ,,Lita", liecinieks atbildēja, ka /pers. L/ darbojās ar visiem apakšuzņēmējiem, un liecinieks viņus personīgi nepazīst un nezina. Uz norādi, ka no lietas materiāliem izriet, ka liecinieks ieradās objektā ar sešiem darbiniekiem, liecinieks paskaidroja, ka varbūt ir teicis, ka atbrauks viņa darbinieki, bet tur ieradās /pers. L/ ar saviem apakšuzņēmējiem. Liecinieks viņus personīgi nepazīst un uz turieni nav braucis. Liecinieks liecināja, ka SIA ,,Lita" pārstāvi ir redzējis vienu reizi, un tas nebija objektā.

Uz jautājumu, par kādu traktoru apjomu iet runa, liecinieks paskaidroja, ka no galvas neatceras. Nestāvēja tur blakus un neko nedarīja. Visu darīja /pers. L/. Šī pakalpojuma sniegšanu liecinieka vietā veica /pers. L/. Liecinieks liecināja, ka nevienu no traktoriem pats neredzēja. To organizēja /pers. L/ ar apakšuzņēmējiem. Vaicāts, uz kāda pamata secināja, ka, būdams tieši SIA ,,DKZ" darba ņēmējs, bija iesaistīts darījumos ar SIA ,,Lita", un kāpēc tie nevarēja būt citi viņam piederošie uzņēmumi, liecinieks paskaidroja, ka, iespējams, tas bija konkursa kārtībā – kurš iedeva labāku cenu. No vairākiem saviem uzņēmumiem rakstīja piedāvājumus, kuram bija zemākā cena, tas arī bija uzvarētājs un izpildīja darbus. Liecinieks apliecināja, ka nevar apgalvot, ka, būdams tieši SIA ,,DKZ" darba ņēmējs, sadarbojās ar SIA ,,Lita", bet to, ka pastāv iespēja, ka tas notika ar citu uzņēmumu, noliedza, norādot, ka šajā gadījumā tas notika ar SIA ,,Lita". Liecinieks apliecināja, ka to pilnīgi noteikti atceras, tā bija. Uz jautājumu, kā zina, ka šajā darījumā darbojās tieši kā SIA ,,DKZ", nevis kā cita sava uzņēmuma pārstāvis, liecinieks atbildēja, ka tiesa taču prasīja par SIA ,,DKZ" un SIA ,,Lita". Liecināja, ka /pers. J/ ir zināma – viņa bija pārdevēja darba apģērbu veikalā. Darba apģērbu veikali atradās Rīgā, Turgeņeva ielā 1-3, Jēkabpilī un Daugavpilī. Attiecībā uz to, vai ir zināma /pers. D/, atbildēja, ka varētu gadīties, ka Ogres estrādē bija daudz darbinieku, un visus viņus liecinieks nepazīst.

[13.12] Administratīvās apgabaltiesas 2016.gada 16.marta sēdē lieciniece /pers. F/ liecināja, ka 2009.gadā viņu uzaicināja strādāt Ogres estrādē, jo tajā vasarā Ogres estrādē bija plānoti ļoti daudzi koncerti. Tā kā lieciniecei bija pieredze reklāmas jomā, tad viņu uzaicināja darboties. Liecinieces darba pienākumos galvenokārt ietilpa viss, kas saistīts ar reklāmas lietām – sākot no reklāmas izgatavošanas un beidzot ar reklāmas izvietošanu, vēstuļu izsūtīšanu sponsoriem un tā tālāk. Estrādes īpašnieks tajā laikā bija /pers. H/, un viņa sievai /pers. G/ bija uzņēmums SIA ,,DKZ", kas nodarbojās arī ar darba apģērbiem. Tā kā lieciniecei bieži bija jābrauc un jāslēdz dažādi līgumi, pieņemšanas-nodošanas akti ar medijiem un arī ar sponsoriem, viņu uzaicināja kļūt par valdes locekli. Par valdes locekli lieciniece nolēma kļūt, īpaši neiedziļinoties tajā visā. Līdz ar to lieciniecei kā firmas pārstāvei bija iespēja doties ne tikai pie medijiem, bet arī slēgt līgumus gan ar apsardzes firmu, gan ar Valsts policiju. Tie bija liecinieces galvenie darba pienākumi. Tas bija saistīts ar visām reklāmas lietām, kādas ir koncertu laikā.

Uz tiesas jautājumu, vai SIA ,,DKZ" ir sniegusi kādus citus pakalpojumus, lieciniece atbildēja noraidoši. Viņasprāt, uzņēmums varēja pirkt kādus pakalpojumus, kas saistīti ar ēdināšanu, būvniecību, apsardzi. Tika pirkti mediju arī pakalpojumi. Viņiem nebija nekā, ko pārdot, jo vienkārši organizēja koncertus. Vaicāta, kas strādāja SIA ,,DKZ", lieciniece norādīja, ka par oficiāliem darbiniekiem nevar pateikt, jo turpat blakus, tieši pie Ogres estrādes, tajā pašā ēkā bija arī klubs ,,Bermuds". Tas arī piederēja /pers. H/. Tur bija pietiekami daudz darbinieku. Tur bija galdiņi, VIP zona. Lieciniece domā, ka tie darbinieki kaut kādā veidā bija piesaistīti, bet viņi nebija SIA ,,DKZ" darbinieki. Attiecībā par /pers. G/ kompetenci SIA ,,DKZ" lieciniece paskaidroja, ka viņai bija darba apģērbu veikals. /pers. G/ vairāk darbojās tieši klubā ,,Bermuds". SIA ,,Lita" lieciniece neatcerējās. Atceras tos lielākos sponsorus, kuriem veda taisīt reklāmas un kuri tika pieminēti kādās lielākās video un audio reklāmās. Iespējams, SIA ,,Lita" bija kāds veikals vai kaut kas tāds, ko viņi varētu reklamēt. Bija firmas, kurām bija cits SIA nosaukums, bet viņiem bija veikalu tīkls. Piemēram, bija SIA ,,Alvira", kurai bija veikalu ,,Beta" tīkls. /pers. H/ bija SIA ,,DKZ" īpašnieks. Viņš arī iesaistījās koncertu organizēšanā. Viņam bija ļoti daudz sakaru, paziņu. Viņš braukāja un runāja arī ar sponsoriem. Par tādu personu kā /pers. E/ pirmo reizi dzird. Tiesai norādot, ka no lietas

materiāliem izriet, ka SIA ,,DKZ" no 2009.gada februāra līdz jūnijam ir sniegusi tādu pakalpojumu kā traktoru sagatavošana uzkraušanai uz dzelzceļa platformas, lieciniece paskaidroja, ka nezina, domā, ka SIA ,,DKZ" un arī /pers. G/ nebija nekā tāda. Varbūt ir lietas, par kurām lieciniece nezina.

Tiesai norādot, ka no lietas materiāliem izriet, ka minētajā laika posmā tika laboti arī slēgti vagoni, lieciniece paskaidroja, ka, iespējams, kāds no tiem cilvēkiem, kas koncertiem montēja konstrukcijas, bija sertificēts metinātājs. Katrā koncertā bija jāuzliek konstrukcijas. Lieciniece nezina, vai uzņēmums varēja atļauties sniegt tādus pakalpojumus, bet domā, ka nevarēja. Koncertu organizēšanai nepieciešamo tehniku pārsvarā nodrošināja tie, kas uzstājās. Attiecībā uz to, ka no liecinieces Finanšu policijai sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka lieciniece par SIA ,,DKZ" amatpersonu kļuvusi pēc trešās personas lūguma, lieciniece paskaidroja, ka tā /pers. G/ lūdza noformēt dokumentus. Lieciniece nesaka, ka tas notika neapzinoties, bet gan īsti neizprotot, kādu atbildību tas viņai uzliks. Lieciniece paskaidroja, ka par SIA ,,DKZ" amatpersonu kļuva pēc /pers. G/ lūguma. Situācija bija tāda: ,,Tev ir jābrauc tikties ar to un to, piemēram, ar kādu mediju, jāparaksta līgumi. Tu esi SIA ,,DKZ" pārstāvis, tātad arī tu būsi valdes loceklis". Tajā laikā bija jāsaskaņo reklāmas. Lieciniece kā uzņēmuma pārstāve arī brauca, jo /pers. G/ bija citi pienākumi. Bija sadalīti pienākumi – /pers. G/ atbildēja par apģērbu un klubu, bet lieciniecei bija reklāmas joma un vēl organizācija. Lieciniece liecināja, ka SIA ,,DKZ" saņēma algu neoficiāli. Algu maksāja /pers. H/. Tie bija 200 lati mēnesī un plus vēl par koncertiem. SIA ,,DKZ" strādāja vasaru – no pavasara, kad tika uzsākti sagatavošanas darbi, līdz pēdējam sezonas koncertam, kas laikam bija septembrī. Liecināja, ka nezina, kas SIA ,,DKZ" kārtoja grāmatvedību. Tā kā blakus bija klubs, kur bija ofiss, tad domā, ka visu kopā kārtoja kluba grāmatvede. Domā, ka /pers. H/ nebija SIA ,,DKZ" darbinieks, viņš bija īpašnieks. Par Finanšu policijā 2013.gada aprīlī sniegtajiem paskaidrojumiem liecināja, ka uz paskaidrojumiem ir viņas paraksts un norādīja, ka tur situācija bija tāda ,,ne visai", jo tika izsaukta uz Finanšu policiju un mājās atstāja nepilngadīgu bērnu. Tekstu rakstīja policists, daļēji pierakstīja no liecinieces vārdiem. Attiecībā par /pers. H/ pienākumiem SIA ,,DKZ" lieciniece norādīja, ka, viņasprāt, /pers. H/ atbildēja par visu. Vaicāta, vai viņai kā uzņēmuma amatpersonai bija pieejami visi grāmatvedības dokumenti, lieciniece paskaidroja, ka nekad nav par to interesējusies. Lieciniece nezina, kas kārtoja grāmatvedību. Viņai nebija teikšanas par uzņēmuma finansēm, jo nauda, piemēram, ieņēmumi no koncertiem, bija klubā. Vai nu ,,Biļešu serviss", vai nu ,,Biļešu paradīze" tirgoja biļetes uz koncertiem.

[14] Izvērtējot iepriekšējā punktā konstatēto, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Kā konstatējams no akta par izpildītiem darbiem, aktā norādītie darbi ir veikti laika posmā no 2009.gada februāra līdz jūnijam, kad SIA ,,DKZ" valdes locekļi bija /pers. H/ (februāris, marts un līdz 14.aprīlim) un /pers. G/ un /pers. F/ (no 14.aprīļa, maijs, jūnijs). Akta sastādīšanas datums nav norādīts, bet to ir parakstījis /pers. E/. Neskatoties uz to, ka no akta par izpildītiem darbiem izriet, ka darbi ir veikti laika posmā no 2009.gada februāra līdz jūnijam, SIA „DKZ" rēķins Nr.134/2009 izsniegts 2009.gada 7.decembrī, tas ir, nepilnu pusgadu kopš izpildīti darbi, un to ir izrakstījis /pers. E/. Tā kā rēķins Nr.134/2009 izrakstīts 2009.gada 7.decembrī, un rēķinā ir atsauce uz aktu par izpildītiem darbiem, apgabaltiesa secina, ka rēķins un akts ir sastādīts apmēram vienā laikā. Aktā par izpildītiem darbiem norādīts, ka darbu nodeva SIA ,,DKZ" /pers. E/, bet pieņēma SIA „Lita" /pers. I/. Savukārt /pers. E/, kā tas redzams no Uzņēmumu reģistra informācijas sistēmas datiem, SIA „DKZ" valdes loceklis bija laika periodā no 2009.gada 24.novembra līdz 2010.gada 21.aprīlim. Tas savukārt nozīmē, ka /pers. E/ nav piedalījies pie izpildīto darbu nodošanas, viņam nevarēja būt zināmi, kādi pakalpojumi veikti (un vai vispār ir veikti), kā arī viņam nevarēja būt zināmas pakalpojumu izmaksas. Tas savukārt apgabaltiesai liek apšaubīt tajā norādīto darbu, to daudzumu un izmaksu faktisko esību. Tādējādi arī akts par izpildītiem 2009.gada februāra – jūnija mēnešos darbiem nav atzīstams par pakalpojuma izmaksu un paša pakalpojuma izpildes apliecinājumu. Savukārt 2009.gada 7.decembra rēķins Nr.124/2009, kas pamatots ar darbu izpildes aktu, satur apšaubāmu informāciju.

[15] Izvērtējot liecinieka /pers. H/ liecību un liecinieču /pers. F/ un /pers. G/ liecības kopsakarā ar /pers. H/ liecībām, pieteicējas amatpersonas /pers. I/ rakstveida paskaidrojumiem, apstrīdēšanas iesniegumā sniegto informāciju par pieteicējas darījumu ar SIA „DKZ" un pieteicējas pārstāvja apgabaltiesā sniegtajiem paskaidrojumiem un darījumu apliecinošiem dokumentiem, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

Kā redzams no pieteicējas valdes priekšsēdētāja paskaidrojumiem, pieteicēja sniedza stividora pakalpojumus SIA „Infolat", pieteicējas pienākumi bija klienta traktoru saņemšana NNVT teritorijā, traktoru pārbraukšana uz SIA „Eurohome Latvija" teritoriju, novietošana uzglabāšanas laukumā, traktoru sagatavošana uzkraušanai uz dzelzceļa platformām, traktoru uzkraušana un nostiprināšana. /pers. H/ 2009.gada februārī ir piedāvājis savus pakalpojumus. Pieteicējas valdes priekšsēdētājs rakstveida paskaidrojumā norāda, ka /pers. H/ ir ieradies ar mikroautobusu kopā ar saviem sešiem darbiniekiem un apkalpojis ievērojamu skaitu traktoru. Savukārt /pers. H/ liecināja, ka traktorus nav redzējis un ka pakalpojumu ir sniedzis /pers. L/ ar savu brigādi. Ar SIA „Lita" /pers. H/ ir runājis vienu reizi, pēc tam ar SIA „Lita" kontaktējies /pers. L/. /pers. L/ esot bijis pilnvarots pārstāvēt SIA „Lita". Tāpat /pers. H/ liecināja, ka ir bijuši apakšuzņēmēji. Apgabaltiesa nepiešķir ticamību /pers. H/ liecībai, kas fiksēta tiesas sēdes protokolā un norādīta spriedumā, jo, kā redzams no /pers. H/ liecības, tā ir pretrunā pieteicējas valdes priekšsēdētāja sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, no kuriem izriet, ka pieteicēja pamatā ir kontaktējusies ar /pers. H/ un ka arī pats /pers. H/ ir sniedzis pakalpojumu kopā ar darbiniekiem. Valdes priekšsēdētājs nav norādījis, ka SIA „Lita" ir pārstāvējis /pers. L/, kā to liecināja /pers. H/ un ka pieteicēja ir kontaktējusies ar /pers. L/, kas ar savu brigādi ir sniedzis pieteicējai pakalpojumu. Turklāt apgabaltiesa uzskata, ka, ja liecinieks /pers. H/ (SIA „DKZ") būtu sniedzis pakalpojumu pieteicējai, tad, ņemot vērā pieteicējas rakstveidā norādīto pakalpojuma saturu – ievērojamo traktoru skaitu, kuri bija jāsagatavo uzkraušanai uz dzelzceļa platformām, jāsagatavo platformas un traktori jāuzkrauj un jānostiprina, tad lieciniekam /pers. H/ bija noteikti jāatceras šāds specifisks

pakalpojums. Apgabaltiesa bez ievērības neatstāj faktu, ka liecinieks /pers. H/ ir liecinājis, ka viņš redzējis vienu reizi pieteicējas pārstāvi, savukārt no pieteicējas valdes priekšsēdētāja paskaidrojumiem izriet, ka vairākas; par KATO krāna pakalpojumu ir liecinājis, ka ir sniegti celtniecības darbi; ka liecinieks par sniegtajiem pakalpojumiem pieteicējai, var atbildēt tikai uz tiesas jautājumiem, mēģinot saprast, par kādiem pakalpojumiem vispār ir runa, un kāda atbilde tiesai būtu nepieciešama un sniedzama. Tāpat apgabaltiesa apšauba, ka pakalpojumu pieteicējai ir sniedzis /pers. L/ ar savu brigādi, kā to savā liecībā ir norādījis liecinieks /pers. H/, jo pieteicējas pārstāvji uz šādu faktu nav norādījuši ne savos rakstveida paskaidrojumos (valdes priekšsēdētājs), ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne arī pieteicējas pārstāvis apgabaltiesas tiesas sēdē. Vienlaikus apgabaltiesa arī norāda, ka liecinieka /pers. H/ liecība ir pārāk vispārīga un nekonkrēta, lai vispār varētu spriest par pieteicējai sniegtajiem pakalpojumiem, jo sākotnēji liecinieks ir norādījis gan uz iespējamiem celtniecības pakalpojumiem, metināšanas pakalpojumiem, remontdarbiem. Tikai pēc apgabaltiesas tieša jautājuma par sniegtajiem traktoru apkalpošanas pakalpojumiem, liecinieks sniedza vispārīgu liecību, liecinot, ka pats šos pakalpojumus nav sniedzis un neko par traktoriem nevar atbildēt. Tāpat liecinieks nav norādījis, kur tieši pakalpojumi pieteicējai ir sniegti. Apgabaltiesa nepiešķir ticamību, ka pakalpojumu ir snieguši apakšuzņēmēji, jo liecinieks /pers. H/ nevarēja liecināt par to, kāds pakalpojums pieteicējai bija nepieciešams (liecinieks to nezināja), kā arī liecinieks nenosauca nevienu apakšuzņēmēju.

Izvērtējot liecinieces /pers. G/ pirmās instances tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar pieteicējas valdes priekšsēdētāja rakstveida paskaidrojumiem un pieteicēja pārstāvja tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem, /pers. F/ liecību u n /pers. H/ liecību, apgabaltiesa tai nepiešķir ticamību, neskatoties uz to, ka lieciniece /pers. G/ ir apstiprinājusi pakalpojuma sniegšanas faktu. Apgabaltiesa uzskata, ka SIA „DKZ" nav sniegusi pakalpojumu pieteicējai laikā, kad valdes locekles ir bijušas /pers. G/ un /pers. F/, jo pieteicējas valdes loceklis ir paskaidrojis, ka /pers. H/ atbraucis kopā ar valdes priekšsēdētāju /pers. G/ un sešiem darbiniekiem, un apkalpoja traktorus, no kā var secināt, ka /pers. H/ ar darbiniekiem ir turpinājis sniegt traktoru apkalpošanas pakalpojumu. Savukārt lieciniece /pers. G/ ir liecinājusi, ka ir bijusi informēta par SIA „DKZ" darījumiem ar pieteicēju un ir pārņēmusi šo procesu, liecina tikai par daļu no nolīgtā pakalpojumu par traktoru piestiprināšanu pie dzelzceļa platformām, nevis par pakalpojumu pilnā apjomā, kas bija nepieciešams pieteicējai un kā to ir norādījis pieteicējas valdes priekšsēdētājs savos rakstveida paskaidrojumos. Turklāt no liecinieces /pers. G/ liecības izriet, ka tieši viņa ir noorganizējusi grupu (savukārt liecības turpinājumā liecina, ka Jānis ir sameklējis un viņa kompetencē ir bijusi darbinieku piesaiste), kas izdara darbu, brigādes brigadieris ir bijis Jānis un ka /pers. H/ nav piedalījies pakalpojuma sniegšanā, kas savukārt ir pretrunā ar pieteicējas valdes priekšsēdētāja rakstveida paskaidrojumiem. Turklāt apgabaltiesa no liecinieces liecības secina, ka lieciniece nezina ne par norēķiniem ar pieteicēju par sniegtajiem pakalpojumiem, ne par brigadieri Jāni, jo nevarēja tiesai sniegt identificējošu informāciju, lai šo personu izsauktu uz tiesas sēdi liecību sniegšanai, kā arī par darbiniekiem, kuri ir snieguši pieteicējai pakalpojumu. Lieciniece nezināja, vai darbinieki bija SIA „DKZ" darba ņēmēji, tāpat no liecinieces liecības nav identificējama pakalpojuma sniegšanas vieta. Lieciniece ir norādījusi - bija jābrauc uz Ventspili, muitas teritorijā bijusi vienu reizi. Tāpat apgabaltiesa apšauba, ka /pers. G/ vispār ir organizējusi pakalpojuma sniegšanu pieteicējai, jo, kā izriet no liecinieces /pers. F/ un /pers. H/ liecības, /pers. G/ ir nodarbojusies ar apģērbu tirdzniecību, kā arī liecinieces liecība ir pārāk vispārīga un nekonkrēta, lai varētu identificēt pieteicējai sniegto pakalpojumu, kā arī lai apgabaltiesa gūtu priekšstatu par pakalpojuma izpildes faktiskajiem apstākļiem un norisi. Arī lieciniece /pers. F/ liecināja, ka domā, ka SIA „DKZ" nevarēja sniegt traktoru apkalpošanas pakalpojumus un labot slēgtus vagonus.

Vienlaikus apgabaltiesa konstatē, ka /pers. F/ ir sniegusi pretrunīgus paskaidrojumus. Finanšu policijas paskaidrojumā /pers. F/ noliedz savu saistību ar SIA „DKZ", savukārt apgabaltiesas tiesas sēdē liecināja, ka tomēr ir darbojusies SIA „DKZ". No liecinieces /pers. G/ un /pers. F/ liecības izriet, ka gan /pers. F/, gan /pers. G/ bijušas amatpersonas, abas kopā strādājušas, tikai darbības sfēras abām bijušas nodalītas. Kā redzams no liecinieces /pers. F/ liecības, viņa nevar liecināt par pieteicējai sniegtajiem pakalpojumiem, jo viņa ir atbildējusi par citu SIA „DKZ" darbības nozari, kā arī pieteicēja nav norādījusi, ka pakalpojumu sniegšanā ir piedalījusies lieciniece /pers. F/, tādēļ liecinieces /pers. F/ liecībai un Finanšu policijā sniegtajiem paskaidrojumiem šajā lietā nav izšķirošas nozīmes. Tāpat apgabaltiesai ir pamats apšaubīt, ka lieciniece /pers. F/ kā valdes locekle ir vadījusi SIA „DKZ", jo lieciniecei nav bijusi pieeja grāmatvedības dokumentiem, viņa nav varējusi rīkoties ar finansēm, lieciniece nezina par to, cik darbinieku strādā uzņēmumā, ne to, kas kārto grāmatvedību.

[16] Vienlaikus, izvērtējot lietā esošo informāciju par SIA „DKZ" ziņojumos par iemaksām norādītajiem darba ņēmējiem un ņemot vērā liecinieces /pers. G/ un liecinieka /pers. H/ nekonkrētās liecības, apgabaltiesa secina, ka pašai SIA „DKZ" 2009.gada februāra – jūnija mēnešos nebija tādu darbaspēka resursu, lai varētu sniegt pakalpojumus pieteicējai aktā par izpildītiem 2009.gada februāra – jūnija mēnešos darbiem, valdes priekšsēdētāja paskaidrojumā un SIA „Infolat" rēķinos norādītajos apjomos. Savukārt, tā kā darījumu partnerus SIA „DKZ", atskaitot priekšnodokli, nav atšifrējusi, informāciju par SIA „DKZ" tālākajiem darījumu partneriem pārbaudīt nav iespējams.

[17] Izvērtējot strīdus rēķina saturu, kā jau apgabaltiesa konstatēja, tas balstās uz aktā par izpildītiem 2009.gada februāra – jūnija mēnešos darbiem ietverto informāciju. Vērtējot aktu par izpildītiem 2009.gada februāra – jūnija mēnešos darbiem, apgabaltiesa daļēji piekrīt dienestam, ka no darījumu apliecinošiem dokumentiem nav identificējami minētā rēķina ietvaros veicamie konkrētie darbi, to apjomi, izpildes laiks, vieta un piesaistītā tehnika. Apgabaltiesa piekrīt, ka aktā par izpildītiem darbiem nav norādīta informācija, kur aktā norādītie darbi ir veikti un kādi un kādos apjomos materiāli (slēgta vagona bojājumu novēršanai) un darbaspēka resursi, sniedzot pakalpojumu, izmantoti, ņemot vērā, ka SIA „DKZ" ir norādījusi sociālā nodokļa izmaksas 1674,85 latu apmērā, kā arī nav norādīts, konkrēti kāds KATO krāns ir izmantots. Tomēr apgabaltiesa uzskata, ka kopumā aktā par izpildītiem 2009.gada februāra – jūnija mēnešos darbiem norādītie pakalpojumi ir identificējami.

[18] Apgabaltiesa bez vērības neatstāj faktu, ka SIA „DKZ" darbības veids bija apģērbu mazumtirdzniecība specializētajos veikalos, kas neatbilst noformētajā rēķinā uzrādītajai darījumu būtībai – traktoru sagatavošanas un uzkraušanas darbi, vagonu remonta darbi. SIA „DKZ" nav sasniedzama juridiskajā adresē – J.Čakstes ielā 2, Ogrē, Ogres novadā, jo dienesta korespondence, kas adresēta un nosūtīta SIA „DKZ", atsūtīta atpakaļ dienestam. SIA „DKZ" 2009.gada decembra pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā atskaitīja priekšnodokli 73 604,27 latus, neatšifrējot sabiedrības darījumu partnerus, kā rezultātā nav iespējams konstatēt SIA „DKZ" darījumu partneri SIA „Lita". SIA „DKZ" nav iesniegusi 2009.gada pārskatus, kas liecina, ka tā nav veikusi reālu saimniecisko darbību. 2010.gada 19.maijā SIA „DKZ" izslēgta no dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra sakarā ar dokumentu neiesniegšanu pievienotās vērtības nodokļa aprēķinu pārbaudei vai pievienotās vērtības nodokļa deklarāciju neiesniegšanu.

[19] Ņemot vērā [13] - [18] punktā konstatēto, it īpaši konstatētās pretrunas starp pieteicējas valdes priekšsēdētāja sniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem un SIA „DKZ" atbildīgo amatpersonu /pers. G/ un /pers. H/ liecību, kā arī to, ka ne no pieteicēja pārstāvju (valdes priekšsēdētāja rakstveida paskaidrojumiem un pārstāvja paskaidrojumiem tiesas sēdē (sniedz izrietošus paskaidrojumus no darījumu dokumentiem)), ne no liecinieku /pers. G/ un /pers. H/ liecībām nav iespējams gūt skaidru priekšstatu par darījuma ar SIA „DKZ" noslēgšanas un izpildes faktiskajiem apstākļiem, apgabaltiesa secina, ka pieteicēja nav saņēmusi pakalpojumus tieši no SIA „DKZ".

Tā kā pieteicēja ir saņēmusi nepieciešamo pakalpojumu, par ko liecina SIA „Infolat" rēķini, jo pieteicēja ir nodrošinājusi pielīgto pakalpojumu SIA „Infolat" (pieteicējas darījumus ar SIA "Inflot" dienests nav apšaubījis), bet to nav sniegusi SIA „DKZ", un no lietas materiāliem nav konstatējams, kas tieši nepieciešamo pakalpojumu ir sniedzis, apgabaltiesa uzskata, ka pieteicējas rīcībā ir plašāka informācija kā apgabaltiesas rīcībā esošā.

Ņemot vērā to, ka pieteicēja ir saņēmusi nepieciešamo pakalpojumu, bet to nevarēja sniegt SIA „DKZ", pieteicēja (pieteicējas valdes priekšsēdētāja rakstveida paskaidrojums) ir norādījusi, ka pakalpojumu ir sniegusi SIA „DKZ" amatpersona /pers. H/ ar saviem darbiniekiem un pieteicēja ir kontaktējusies ar /pers. H/, savukārt no /pers. H/ liecības izriet, ka /pers. H/ pakalpojumu nav sniedzis un visticamāk ar pieteicēju nav konstaktējies, apgabaltiesa uzskata, ka pieteicēja zināja, ka tā iesaistās krāpnieciskā darījumā ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības atskaitāmā priekšnodokļa veidā.

Apgabaltiesa piekrīt pieteicējai, ka darījuma dokumentos ir norādīts, kādi darbi tika veikti strīdus darījuma ietvaros, tomēr no dokumentiem nav izsekojams, kā notika šo darbu izpilde. Tas nav izsekojams arī no liecinieku /pers. H/ un /pers. G/ liecībām un pieteicējas valdes priekšsēdētāja rakstveida paskaidrojumiem un pilnvarotā pārstāvja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesā. Citiem vārdiem, no pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem, vērtējot tos kopsakarā ar darījumu dokumentiem un pieteicējas darījuma partnera SIA „DKZ" amatpersonu /pers. G/ un /pers. H/ skaidroto, nav iespējams izsekot darījumu norises apstākļiem, lai atbilstoši likuma "Par grāmatvedību" 2.pantam gūtu skaidru, vispusīgu un patiesu priekšstatu par pieteicējas iegrāmatotajiem darījumiem. Pieteicējas nespēja jeb izvairīšanās no konkrētu un detalizētu paskaidrojumu sniegšanas par darījumu faktiskajiem apstākļiem arī ļauj secināt par pieteicējas informētību par iesaistīšanos nepamatotā nodokļu samazināšanas plānā.

[20] Ņemot vērā norādīto, dienests pamatoti secināja, ka SIA „DKZ" vārdā noformētais SIA „DKZ" 2009.gada 7.decembra rēķins Nr.134/2009 satur nepatiesu informāciju un saskaņā ar likumu „Par grāmatvedību" 2. un 7.panta nosacījumiem nav atzīstams par attaisnojuma dokumentu ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros, kā arī par pievienotās vērtības nodokļa rēķinu, atbilstoši kuram atskaitāms priekšnodoklis.

Tādējādi dienests pamatoti un atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkta nosacījumiem ierobežojis pieteicējas tiesības 2009.gada decembrī veikt priekšnodokļa atskaitījumus 2649,81 latu apmērā par deklarēto darījumu ar SIA „DKZ".

[21] Nav pamatots pieteicējas arguments, ka pierādījumi nodokļu lietās jānodrošina vienīgi dienestam.

Kā atzinusi Augstākā tiesa, neskatoties uz objektīvās izmeklēšanas principa atzīšanu administratīvajā procesā, īpaši nodokļu lietās, arī pieteicējam ir līdzdarbošanās pienākums, kas izriet gan no Administratīvā procesa likuma 150.panta trešās daļas, gan no likuma „Par nodokļiem un nodevām" 38.panta (*sk. Augstākās tiesas 2006.gada 16.maija spriedumu lietā Nr.SKA-202*). Privātpersonu pienākums nodrošināt nepieciešamos pierādījumus palielinās proporcionāli tam, cik ļoti lēmuma pieņemšanas process notiek pašas privātpersonas interesēs. Šādos gadījumos attiecībā uz faktiem, kas veicina labvēlīga lēmuma pieņemšanu, ir dabiski un atbilstoši pierādījumu nastu uzlikt privātpersonai, nevis pārvaldei (*sal.: Nehl P.H. Principles of Administrative Procedure in EC Law. Oxford: Hart Publishing, 1999, pp.114.-115.*).

Tādējādi nodokļu maksātājam ir pienākums iesniegt pierādījumus, kas atspēko dienesta savāktos pierādījumus un norādītos argumentus.

[22] Ņemot vērā visu norādīto, apgabaltiesa atzīst, ka dienests pamatoti saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 5.^{1}daļu un 29.panta otro daļu pieteicējai noteica iemaksāt budžetā pievienotās vērtības nodokli 2772 latus un nokavējuma naudu 1348,58 latus (2772 lati x 0,05% x 973 dienas), kā arī pamatoti samazināja nepamatoti palielināto no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli par 2649,81 latiem.

[23] Apgabaltiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pamatots.

[24] Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas sprieduma motivācija daļā par pieteicējas darījumiem ar SIA

„DKZ” nav pareiza.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību ,,Lita” pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2013.gada 27.marta lēmuma Nr.22.9/L-8634 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga

Tiesneses K.Krastiņa

D.Makarova